HỌC VIỆN CÔNG NGHỆ BƯU CHÍNH VIỄN THÔNG KHOA CÔNG NGHỆ THÔNG TIN I

--o0o-----

ĐỒ ÁN TỐT NGHIỆP ĐẠI HỌC

BAO LỒI XẤP XỈ VÀ ỨNG DỤNG TRONG VIỆC PHÁT HIỆN ĐỊNH HƯỚNG VÀ ĐÓNG GÓI ĐỐI TƯỢNG

Giảng Viên Hướng Dẫn: TS. Nguyễn Kiều Linh

Sinh viên thực hiện: Trần Xuân Độ
Mã sinh viên: B19DCCN183
Lớp: D19CNPM04

Niên khóa: 2019-2023

Hệ đào tạo: Đại học chính quy

HỌC VIỆN CÔNG NGHỆ BƯU CHÍNH VIỄN THÔNG KHOA CÔNG NGHỆ THÔNG TIN I

--o0o-----

ĐỒ ÁN TỐT NGHIỆP ĐẠI HỌC

BAO LỒI XẤP XỈ VÀ ỨNG TRONG VIỆC PHÁT HIỆN ĐỊNH HƯỚNG VÀ ĐÓNG GÓI ĐỐI TƯỢNG.

Giảng Viên Hướng Dẫn: TS. Nguyễn Kiều Linh

 Sinh viên thực hiện:
 Trần Xuân Độ

 Mã sinh viên:
 B19DCCN183

 Lớp:
 D19CNPM04

 Niên khóa:
 2019-2023

Hệ đào tạo: Đại học chính quy

Mục lục

D	anh s	sách hình vẽ	iv
D	anh s	sách bảng	vi
D	anh s	sách các ký hiệu và chữ viết tắt	vii
\mathbf{N}	Iở đầ	ầu	1
1	Giớ	i thiệu bài toán phát hiện, định hướng và đóng gói đối tượng	3
	1.1	Giới thiệu	3
	1.2	Xây dựng tập bao lồi đầu tiên	4
	1.3	Tích chập biến dạng	6
	1.4	Thuật toán Convex Approximation	7
		1.4.1 Thuật toán Outer Convex Approximation	8
		1.4.2 Inner Convex Approximation	8
	1.5	Đinh nghĩa công thức Convex Intersection over Union (CIoU) $$	9
	1.6	Hàm mất mát	9
	1.7	Thích ứng bao lồi	10
		1.7.1 Xây dựng tập các bao lồi $\dots \dots \dots \dots \dots$	11
		1.7.2 Chiến lược phân đoạn tập các bao lồi	12
2	Thu	ıật toán tính bao lồi xấp xỉ	14
	2.1	Outer convex approximation	14
	2.2	Inner convex approximation	21
3	Thi	tc nghiệm và kết quả	25

	3.1	Khởi tạo môi trường chạy	25
	3.2	Tập dữ liệu DOTA	28
		3.2.1 Các bước thực hiện	30
4	Một	t số kết quả tính toán	81
	4.1	Thay thuật toán vào cả 2 hàm Jarvis và	
		Jarvis_and_index với bộ dữ liệu đầy đủ	81
	4.2	Thay thế thuật toán vào cả hai hàm nhưng sử dụng dataset nhỏ	
		hơn	82
	4.3	Thay thế mỗi thuật toán Jarvis và sử dụng bộ dataset nhỏ	82
K	Cết lư	ıận	85
\mathbf{T}	'ài liê	eu tham khảo	86

LỜI CẨM ƠN

Chân thành cảm ơn cô giáo Nguyễn Kiều Linh, người đã đóng góp không ngừng sức mạnh và sự hiểu biết chuyên sâu, giúp tôi hoàn thành đồ án một cách thành công. Những lời hướng dẫn và sự chia sẻ của cô không chỉ giúp tôi giải quyết các vấn đề khó khăn mà còn mở rộng tầm nhìn và kiến thức của tôi trong lĩnh vực công nghệ thông tin.

Tôi cũng muốn bày tỏ lòng biết ơn đặc biệt đến tác giả của các thư viện code MMROTATE và tác giả bài báo BeyoundBoundingBox, người đã chia sẻ những lời khuyên quý báu qua email. Điều này thực sự là một nguồn động viên lớn, giúp tôi áp dụng những kỹ thuật và giải pháp hiệu quả vào dự án của mình.

Cảm ơn anh Linh, đồng nghiệp tại công ty ESC, vì sự hỗ trợ tận tâm và việc cho mượn máy làm việc. Sự thuận tiện này thực sự đã giúp tôi tiếp cận công nghệ và dữ liệu cần thiết một cách dễ dàng và hiệu quả.

Cuối cùng, xin gửi lời tri ân đến bạn bè, những người đã động viên và hỗ trợ tôi trong suốt quá trình thực hiện đồ án. Sự đoàn kết và tình bạn này thực sự là nguồn động viên mạnh mẽ, giúp tôi vượt qua mọi khó khăn. Cảm ơn mọi người vì tất cả!

Hà Nội, tháng 11 năm 2023 Sinh viên

Trần Xuân Đô

Danh sách hình vẽ

1.1	Minh hoạ vấn đề. (Bên trên) Sử dụng cách biểu diễn dạng hộp,							
	so với cách biểu diễn bao lồi (Bên dưới), hiện tương răng cưa đã							
	được xử lý	4						
1.2	Biểu đồ luồng quy trình thực hiện của bộ phát hiện CFA	5						
1.3	So sánh biểu diễn hộp có hướng (bên trên) so với biểu diễn bao							
	lồi (ở dưới)	5						
1.4	So sánh tích chập thông thường và tích chập biến dạng	6						
1.5	a) lấy mẫu tích chập với 9 điểm lấy mẫu. b) để có tích chập biến							
	dạng, thêm độ dịch chuyển vào mỗi điểm lấy mẫu (mũi tên xanh).							
	c) phép biến đổi tỷ lệ. d) phép quay $\ \ldots \ \ldots \ \ldots \ \ldots$	7						
1.6	Quá trình thực hiện tích chập biến dạng	7						
1.7	Minh họa thuật toán Outer Convex Approximation	8						
1.8	Minh họa thuật toán Inner Convex Approximation với đầu vào							
	gồm 100 điểm ngẫu nhiên	9						
1.9	xây dựng tập các bao lồi để biểu diễn các đối tượng, đặc biệt với							
	những đối tượng phân bổ dày đặc	11						
1.10	Phân chia tập bao lồi theo hướng dẫn của nguyên tắc nhất quán							
	độ đốc	12						
2.1	Đa giác n điểm ngẫu nhiên có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond}	19						
2.2	Bao lồi kết quả khi chạy với $\delta=0.\ \dots\dots\dots$	19						
2.3	Bao lồi kết quả khi chạy với $\delta=5.$	20						
2.4	Bao lồi kết quả khi chạy với $\delta=10.$	20						
2.5	Bao lồi kết quả khi chạy với $\delta=30.$	21						

3.1 3.2	Minh hoạ kết quả hình ảnh output của thư viện MMROTATE Minh hoạ nhãn hộp bao có hướng của tập dữ liệu DOTA	
	Kết quả huấn luyện khi thay thuật toán vào cả 2 hàm và chạy với dataset nhỏ	82
	trình huấn luyện	

Danh sách bảng

2.1	Số cạnh trung bình của đa giác lồi xấp xỉ lồi trong $\mathcal{P}^{\text{outer}}$ trả về	
	bởi thuật toán 1 và số lần thực hiện trung bình của bước 3 khi ${\cal X}$	
	gồm n điểm ngẫu nhiên trong đa giác có khung 16 cạnh (Hình 2.1).	18
2.2	Thời gian chạy trung bình $T_{\mathrm{Alg.3}}$ thuật toán 2 khi X gồm n điểm	
	ngẫu nhiên được trình bày trong bảng 2.3 phải được tạo ra trong	
	đa giác có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond} hiển thị trong hình 2.1	18
2.3	Số cạnh trung bình của đa giác lồi xấp xỉ lồi trong $\mathcal{P}^{\text{inner}}$ trả về	
	bởi thuật toán 2 và số lần thực hiện trung bình của bước 2 khi	
	X gồm n điểm ngẫu nhiên trong đa giác có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond} và	
	được hiển thị trong hình 2.1	24
2.4	Thời gian chạy trung bình $T_{\mathrm{Alg.}2}$ thuật toán 2 khi X gồm n điểm	
	ngẫu nhiên được trình bày trong bảng 2.4 phải được tạo ra trong	
	đa giác có khung 16 canh ⊅ీ hiển thị trong hình 2.1	24

Danh mục các ký hiệu và chữ viết tắt

CFA Convex-hull Feature Adaptation CIoU Convex Intersection over Union RoI Region of Interest transformer FPN Feature Pyramid Network

Conv Convolution

DCN Deformable Convolution Network

CCW Counter Clock Wise

 $egin{array}{ll} loc & localization \\ cls & classification \\ FL & Focal Loss \\ \end{array}$

CUDNN CUDA Deep Neural Network

CUDA Compute Unified Device Architecture

Mở đầu

Trong nhiều thập kỷ, chúng ta đã chứng kiến quá trình phát triển đáng kể của bài toán nhận diện đối tượng. Đóng góp vào sự phát triển này chính là việc sử dụng mạng học sâu kết hợp với đa dạng các cách biểu diễn đặc trưng, các database có kích thước lớn hơn, và việc đào tạo trước các mô hình để tiết kiệm thời gian và chi phí. Tuy nhiên, phần lớn các bộ phát hiện đối tượng đều gặp phải vấn đề khi biểu diễn các đối tượng quan sát từ trên xuống, có hướng tuỳ ý, hoặc các đối tượng có bố cục khác nhau trong quá trình đào tạo. Vấn đề trở nên nghiêm trọng hơn khi các đối tượng phân bố dày dặc, gây ra hiện tượng răng cưa ở các vùng giao nhau của trường tiếp nhận.

Một trong những giải pháp để phát hiện đối tượng có hướng, đó là sử dụng phương pháp làm giàu đặc trưng/mỏ neo, cung cấp nhiều hơn các đặc trưng để đào tạo các bộ phát hiện. Giải pháp này tuy nhiên lại gây ra sự phức tạp trong tính toán, dễ gây ra sai sót. Một giải pháp khác là định nghĩa bộ biến đổi RoI, áp dụng phép biến đổi không gian RoIs trong khi tiếp tục học các tham số dưới sự giám sát của hộp bao có hướng. Các bộ biến đổi này được cho là linh hoạt, nhạy bén, hoạt động mượt mà, cho phép trường tiếp nhận thích nghi với các đối tượng có hướng. Tuy nhiên, vấn đề về cách điều chỉnh lưới đặc trưng cho đối tượng có bố cục bất kỳ vẫn chưa được giải quyết. Đây chính là nguyên nhân gây ra hiện tượng feature aliasing, xảy ra khi các đối tượng phân bổ dày đặc trong khung hình.

Do đó, ta đề xuất một cách tiếp cận khác: sử dụng phương pháp điều chỉnh các đặc trưng bằng bao lồi (convex-hull) dành cho các đối tượng có hướng và phân bố dày đặc. Mục tiêu để điều chỉnh các đặc trưng nằm trong lưới tích chập thông thường với các đối tượng có bố cục phân bố không đều. Ta xây dựng bố

cục đối tượng thành một bao lồi, có lợi thế hơn so với sử dụng bố cục hình chữ nhật, giúp bao phủ toàn bộ đối tượng nhưng giảm thiểu tối đa diện tích vùng nền của đối tượng. Mỗi bao lồi là tập hợp các điểm đặc trưng định nghĩa đường biên của đối tượng, biểu thị tỷ lệ Convex Intersection over Union (CIoU) để các định vị trí đối tượng. Bên trong bao lồi, các đặc trưng khác nhau biểu thị cho sự xuất hiện của các đối tượng được phân loại khác nhau.

Mục tiêu của đồ án là tìm hiểu, nghiên cứu phương pháp phát hiện đối tượng dày đặc có hướng, cụ thể là nghiên cứu phương pháp BeyoundBoundingBox dành cho vấn đề trên. Ngoài ra, đồ án còn tìm hiểu thuật toán phát hiện bao lồi mới, thay thế vào phương pháp trên, kiểm nghiệm và đo lường độ hiệu quả của thuật toán mới này.

Trong đồ án em sẽ tập trung trình bày một số nội dung chính như sau:

Chương 1: Giới thiệu bài toán phát hiện, định hướng và đóng gói đối tượng: Nội dung chương 1 sẽ khái quát các vấn đề và phương pháp nhận dạng đối tượng, trình bày về các phương pháp liên quan, nguyên lý và cách thức triển khai, giới thiệu sử dụng thuật toán bao lồi xấp xỉ để thực hiện bài toán.

Chương 2: Trình bày thuật toán bao lồi xấp xỉ: Nội dung của chương 2 sẽ giới thiệu thuật toán, lý thuyết và triển khai thuật toán bằng code C++

Chương 3: Thực nghiệm và kết quả: Nội dung của chương 3 Áp dụng bao lồi xấp xỉ cho bài toán phát hiện, định hướng và đóng gói đối tượng, cách thức triển khai bộ phát hiện, cách thức thay thế thuật toán.

Chương 4: Tổng kết: Tổng kết bài toán, tóm tắt những kết quả đã đạt được và còn chưa đạt được. Từ đó đề xuất mục tiêu hướng tới cũng như hướng nghiên cứu, phát triển tiếp theo.

Chương 1

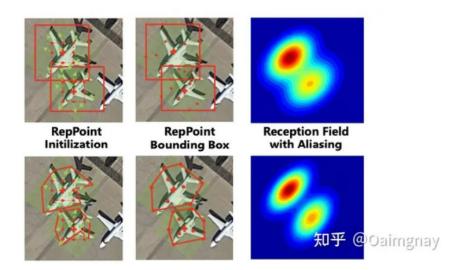
Giới thiệu bài toán phát hiện, định hướng và đóng gói đối tượng

Chương 1 đặt vấn đề về bài toán phát hiện đối tượng, trình bày lý thuyết về phương pháp BeyoundBoundingBox.

1.1 Giới thiệu

Trong bài toán phát hiện đối tượng, việc định vị và phát hiện đối tượng dày đặc vẫn còn là một vấn đề thách thức do vấn đề đặc trưng răng cưa (feature aliasing), tức là các pi. Có các giải pháp đã được sử dụng: làm giàu các đặc trưng (enhance features) và sử dụng anchors. Nhược điểm của các phương pháp này: làm cho cấu trúc mạng trở nên phức tạp hơn, tăng thời gian huấn luyện (training) và suy luận (inference). Một phương pháp khác đó là sử dụng biến đổi RoI, nhưng phương pháp này không thích ứng tốt với các đối tượng có hướng bất kỳ, đặc biệt đối với các đối tượng xuất hiện dày đặc trong hình ảnh.

Để giải quyết các vấn đề trên, một phương pháp đã được đưa ra: phương pháp thích ứng bao lồi (convex-hull feature adaptation-CFA). CFA được thực hiện dựa trên phương pháp biểu diễn bao lồi, định nghĩa một tập các điểm đặc trưng, giới hạn phạm vi của đối tượng mục tiêu sử dụng chỉ số CIoU. CFA đạt được sự phân bổ đặc trưng tối ưu nhờ vào việc xây dựng tập bao lồi và phân chia linh hoạt các bao lồi thành các bao lồi âm và bao lồi dương. CFA cũng xem xét sự chồng chéo nhau giữa bao lồi dự đoán và bao lồi thực tế, phạt các bao lồi được dùng chung bởi nhiều đối tượng, giảm thiểu hiện tượng đặc trưng răng

Hình 1.1: Minh hoạ vấn đề. (Bên trên) Sử dụng cách biểu diễn dạng hộp, so với cách biểu diễn bao lồi (Bên dưới), hiện tương răng cưa đã được xử lý

cưa (feature aliasing), đạt được sự thích ứng đặc trưng tối ưu. Nó cũng đạt được kết quả tốt nhất khi thử nghiệm trên tập dữ liệu DOTA và SKUR110KR.

Phương pháp CFA được chia làm 2 giai đoạn thực hiện:

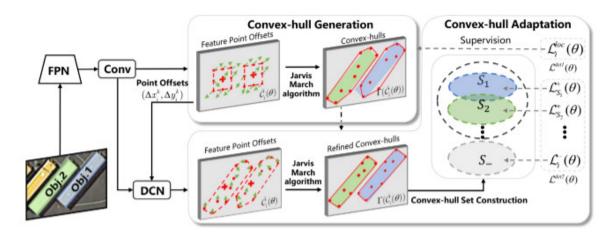
- Giai đoạn 1: tạo tập bao lồi và ước lượng sơ bộ bố cục của bao lồi.
- Giai đoạn 2: chỉnh sửa bao lồi sao cho phù hợp với các đối tượng phân bổ dày đặc.

1.2 Xây dựng tập bao lồi đầu tiên

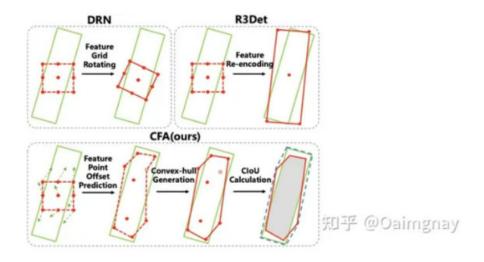
Việc biểu diễn bằng khung hình chữ nhật do bao lồi sinh ra làm giảm khả năng biểu diễn đối tượng. Vì thế phương pháp CFA đã đề xuất biểu diễn phạm vi của đối tượng bằng bao lồi. Mỗi bao lồi là một tập hợp các điểm thoả mãn công thức:

$$C_{i} = \left\{ \left(x_{i}^{k}, y_{i}^{k} \right) \right\}_{i}^{k=1...K}$$
(1.1)

Trong đó: C_i là bao lồi thứ i, (x_i^k, y_i^k) là điểm nằm trên bao lồi thứ k, k là chỉ số của điểm đặc trung, K = 9 tương ứng với 9 điểm được khởi tạo của bao lồi.

Hình 1.2: Biểu đồ luồng quy trình thực hiện của bộ phát hiện CFA.

Hình 1.3: So sánh biểu diễn hộp có hướng (bên trên) so với biểu diễn bao lồi (ở dưới).

Việc huấn luyện có thể xem như là quá trình dự đoán độ lệch (offset), trong khi hệ số CIoU cần được tối đa hoá để đạt được so khớp tối ưu nhất. Đây là phương pháp sử dụng phép toán tích chập để dự đoán độ lệch: $\left(\Delta x_i^k, \Delta y_i^k\right)$ với từng điểm đặc trung, sau trả về một bản đồ độ bù cho các đặc trung $O \in \mathbb{R}^{H \times W \times W}$ (H, W, C lần lượt tương ứng với chiều dài, chiều rộng và số lượng kênh

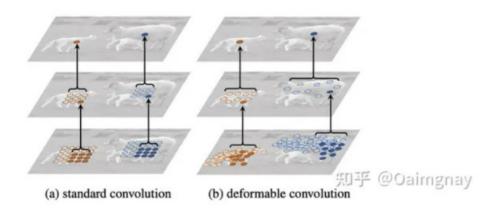
của bản đồ đặc trưng):

$$\hat{\mathcal{C}}_i(\theta) \leftarrow \left\{ \left(x_i^k + \Delta x_i^k(\theta), y_i^k + \Delta y_i^k(\theta) \right) \right\}_i^{k=1...K}$$
(1.2)

Trong đó: θ biểu thị là các tham số của mạng. Việc dự đoán offset sẽ thực hiện theo công thức trên.

1.3 Tích chập biến dạng

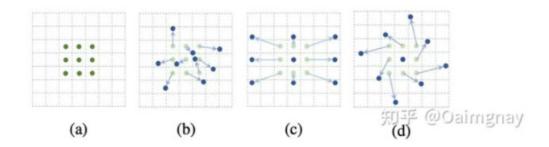
Tích chập biến dạng (Deformable convolution - DCN) [2] là dạng tích chập mà vị trí thực hiện tích chập bị biến dạng, không giống tích chập truyền thống là dạng lưới NxN. Ưu điểm của phương pháp này giúp trích xuất các đặc trưng mong muốn được chính xác hơn, lấy mẫu được ở những vị trí đa dạng hơn (Phép tích chập truyền thống chỉ có thể trích xuất các đặc trưng trên một khung hinh chữ nhật).(Hình 1.4)

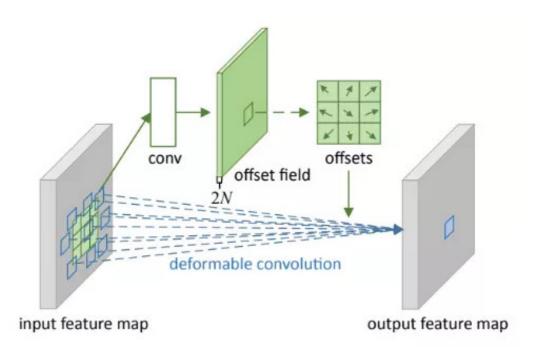
Hình 1.4: So sánh tích chập thông thường và tích chập biến dạng.

Phép tích chập biến dạng thực ra là thêm phần bù cho các điểm tích chập lấy mẫu. (Hình 1.5)

Cho đầu vào là một bản đồ đặc trưng, giả sử phép tích chập là 3x3. Để học được phần bù, định nghĩa một lớp tích chập 3x3 khác, chiều của đầu ra là kích thước của bản đồ đặc trưng ban đầu, số kênh = 2N. (Hình 1.6) Tiếp theo thực

Hình 1.5: Các phép biến đổi tích chập biến dạng khác nhau

Hình 1.6: Quá trình thực hiện tích chập biến dạng.

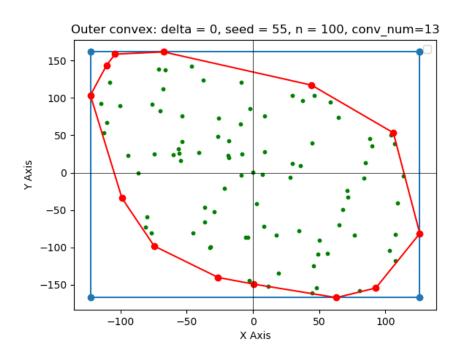
hiện tích chập biến dạng, dựa trên độ bù của các phần đã được tính trước đó, sau đó thực hiện phép tích chập như thông thường.

1.4 Thuật toán Convex Approximation

Sau khi học được phần bù, việc hoàn thành cập nhật các điểm đặc trưng của bao lồi được thực hiện bởi thuật toán Outer Convex Approximation, hoặc Inner Convex Approximation (cả hai thuật toán đều sử dụng $\delta = 0$, không lấy bao lồi

xấp xỉ). Bao lồi nhỏ nhất phù hợp điều kiện sẽ được chọn ra sau mỗi lần lặp.

1.4.1 Thuật toán Outer Convex Approximation

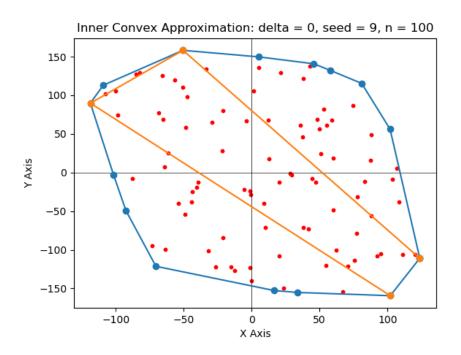

Hình 1.7: Minh họa thuật toán Outer Convex Approximation.

Tóm tắt thuật toán Outer Convex Approximation (Hình 1.7): Xuất phát từ một hình chữ nhật nhỏ nhất bao quanh tất cả các điểm (màu xanh dương), thuật toán duyệt lần lượt các đỉnh được chọn, xác định hướng cực đại (direction) nhờ hai điểm liền trước (predecessor) và điểm liền sau (successor), để quyết định việc lấy thêm đỉnh mới cho bao lồi. Kết quả cuối cùng sẽ là hình chữ nhật được cải thiện dần thành bao lồi (màu đỏ) phù hợp với toàn bộ tập điểm.

1.4.2 Inner Convex Approximation

Tóm tắt thuật toán (Hình 1.8): Xuất phát từ hình tứ giác ban đầu (màu cam), ứng với mỗi cạnh sẽ chọn các điểm phù hợp trong tập các điểm phía trên cạnh đó để mở rộng tứ giác. Sau cùng khi không còn điểm nào nằm phía trên các cạnh, thuật toán sẽ kết thúc, trả về bao lồi (màu xanh lam).

Hình 1.8: Minh họa thuật toán Inner Convex Approximation với đầu vào gồm 100 điểm ngẫu nhiên.

1.5 Đinh nghĩa công thức Convex Intersection over Union (CIoU)

Dựa vào mỗi bao lồi dự đoán, có thể tính toán được hàm mất mát vị trí và phân lớp của một đối tượng. Công thức CIoU giữa bao lồi dự đoán thứ i: $C_i(\theta)$ và hộp bao thật sự \mathcal{B}_j của đối tượng thứ j được tính như sau:

CIoU
$$(C_i(\theta), \mathcal{B}_j) = \frac{|C_i(\theta) \cap \mathcal{B}_j|}{|C_i(\theta) \cup \mathcal{B}_j|} - \frac{|\mathcal{R}_j \setminus (C_i(\theta) \cup \mathcal{B}_j)|}{|\mathcal{R}_j|}$$
 (1.3)

Trong đó: \mathcal{R}_j là hợp của hai đa giác, tức là đa giác nhỏ nhất có thể bao quanh $C_i(\theta)$ và \mathcal{B}_j .

1.6 Hàm mất mát

Theo công thức 1.3, hàm mất mát vị trí CIoU được định nghĩa là:

$$\mathcal{L}_{i}^{loc}(\theta) = 1 - \text{CIoU}\left(\mathcal{C}_{i}(\theta), \mathcal{B}_{j}\right)$$
 (1.4)

Cho $f_i^k(\theta)$ là đặc trưng của điểm thứ k, bao lồi đặc trưng $f_i(\theta)$ được tính bởi tổng có trọng số của tất cả các điểm đặc trưng trên bao lồi dự đoán $C_i(\theta)$, tức là bằng công thức: $f_i(\theta) = \sum_k m w_i^k . f_i^k(\theta)$, trong đó, w_i^k biểu thị các trọng số đặc trưng có thể học được từ tích chập biến dạng (DCN). Dựa vào bao lồi đặc trưng, điểm dự đoán $S_i(\theta)$ của bao lồi dự đoán $C_i(\theta)$ được tính bởi phép tích chập, hàm mất mát phân loại của bao lồi dự đoán $C_i(\theta)$ tương ứng với B_j được định nghĩa là:

$$\mathcal{L}_{i}^{cls}(\theta) = \operatorname{FL}(S_{i}(\theta), Y_{i}) \tag{1.5}$$

ở đây Y_j biểu thị là nhãn nhị phân thật sự (ground-truth) và FL() ở đây là hàm mất mát Focal (Focal loss). Kết quả có được là hàm mất mát dành cho bao lồi dương:

$$\mathcal{L}_{i}^{+}(\theta) = \mathcal{L}_{i}^{cls}\left(\mathcal{S}_{i}(\theta), Y_{j}\right) + \lambda \mathcal{L}_{i}^{loc}\left(\mathcal{C}_{i}(\theta), \mathcal{B}_{j}\right) \tag{1.6}$$

Hàm mất mát 1.6 là tổng của hàm mất mát vị trí 1.4 và hàm mất mát phân loại 1.5. Hàm mất mát dành cho bao lồi âm là:

$$\mathcal{L}_{i}^{-}(\theta) = \mathcal{L}_{i}^{cls}\left(\mathcal{S}_{i}(\theta), Y_{j}\right) \tag{1.7}$$

Ngoài ra, trong quá trình huấn luyện (Hình 1.2), vì các bao lồi được ban đầu chỉ được sinh ra bằng cách tối ưu CIoU, một hàm loss cần được định nghĩa cho việc giám sát:

$$\mathcal{L}^{\det 1}(\theta) = \frac{1}{J} \sum_{i} \mathbb{I}_{(x_i, y_i)} \mathcal{L}_i^{loc}(\theta)$$
(1.8)

Nhìn chung, trong giai đoạn đầu tiên của việc sinh bao lồi, hàm mất mát $L^{\det 1}$ bên trên là hàm cần được quan tâm. Trong giai đoạn 2, hai hàm mất mát phân lớp (1.7 và 1.6) sẽ được sử dụng để phân loại bao lồi

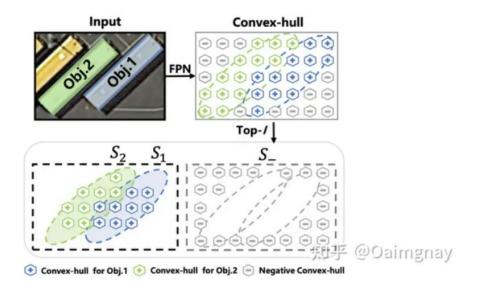
1.7 Thích ứng bao lồi

Phương pháp biểu diễn bằng bao lồi giúp định vị đối tượng ở bất kỳ hình dạng nào, tuy nhiên vẫn có một vấn đề, làm thế nào để định vị một cách chính

xác các đối tượng dày đặc, đặc biệt là các đối tượng có đặc trưng răng cưa. Vì vậy bộ phát hiện CFA đã đề xuất một phương pháp thích ứng mới để tinh chỉnh các bao lồi sinh ra ở giai đoạn 1 để đạt được vị trí chính xác hơn và phân lớp hiệu quả hơn.

1.7.1 Xây dựng tập các bao lồi

Bộ phát hiện cho xây dựng một tập các bao lồi với mỗi đối tượng, để một đối tượng mục tiêu có thể khớp với nhiều bao lồi phù hợp để cùng nhau tối ưu các đặc trưng của các đối tượng dày đặc.

Hình 1.9: xây dựng tập các bao lồi để biểu diễn các đối tượng, đặc biệt với những đối tượng phân bổ dày đặc

Với mỗi mục tiêu, ý tưởng xây dựng tập bao lồi tương ứng là: theo như hệ số CIoU giữa bao lồi dự đoán và bao lồi thực tế, chọn I bao lồi đứng đầu là ứng cử viên cho bao lồi dương để xây dựng tập các bao lồi. Ngoài ra cũng có thể xây dựng tập bao lồi sử dụng ngưỡng CIoU xác định bằng thực nghiệm. Các bao lồi còn lại không thuộc vào bất kỳ tập bao lồi nào sẽ được gộp lại thành tập bao lồi âm S.

$$\mathcal{L}_{S_j}^+(\theta) = \frac{1}{|S_j|} \sum_{i \in S_j} \omega_i \mathcal{L}_i^+(\theta)$$
 (1.9)

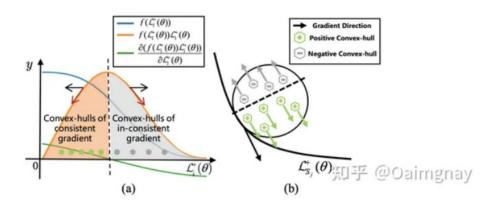
Khi nhiều đối tượng tập hợp lại cùng nhau, không phải tất cả các bao lồi nằm trong tập bao lồi đều phù hợp với đối tượng, và các bao lồi có đặc trưng răng cưa sẽ phải được phân loại thành tập các bao lồi âm. Cùng thời điểm đó, các bao lồi được chia sẻ bởi nhiều đối tượng phải phải có độ tin cậy thấp hơn.

1.7.2 Chiến lược phân đoạn tập các bao lồi

Để giải quyết vấn đề đặc trưng răng cưa ở các đối tượng dày đặc, bộ phát hiện CFA đề xuất chiến lược phân đoạn tập các bao lồi để đánh giá động các mẫu bao lồi âm và mẫu dương, chuyển đổi trọng số ω_i thành $f\left(L_i^+(\theta)\right)$. Sau khi thay thế, được công thức sau:

$$\mathcal{L}_{s_j}^+(\theta) = \frac{1}{|S_j|} \sum_{i \in S_j} f\left(\mathcal{L}_i^+(\theta)\right) \mathcal{L}_i^+(\theta) \tag{1.10}$$

Trong đó: f là hàm lỗi đơn điệu giảm phân phối Gaussian: $f(x) = 1.0 - \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0^x e^{-t^2}$, có nghĩa là giá trị mất càng nhỏ, độ tin cậy càng cao.

Hình 1.10: Phân chia tập bao lồi theo hướng dẫn của nguyên tắc nhất quán độ dốc.

Nguyên tắc phân chia tập bao lồi là nguyên tắc nhất quá độ dốc. Bằng cách lấy đạo hàm của công thức công thức 1.10, ta có được:

$$\frac{\partial \mathcal{L}_{s_j}^+(\theta)}{\partial \theta} = \frac{1}{|S_j|} \sum_{i \in S_j} \frac{\partial \left(f\left(\mathcal{L}_i^+(\theta)\right) \mathcal{L}_i^+(\theta)\right)}{\partial \mathcal{L}_i^+(\theta)} \frac{\partial \mathcal{L}_i^+(\theta)}{\partial \theta}$$
(1.11)

Tiêu chí để thực hiện phân đoạn tập các bao lồi là: đạo hàm của mỗi một bao lồi dương $\frac{\partial L_i^+(\theta)}{\partial \theta}$ yêu cầu đạo hàm của toàn bộ tập bao lồi $\frac{\partial L_{S_j}^+(\theta)}{\partial \theta}$ là nhất quán.

Điều này có nghĩa là: bao lồi nào có độ dốc không nhất quán được xem là bao lồi âm, tức là những bao lồi này sẽ dẫn đến hiện tượng răng cưa đặc trưng. Xem xét công thức 1.11, nếu $\frac{\partial \left(f\left(L_i^+(\theta)\right)L_i^+(\theta)\right)}{\partial L_i^+(\theta)}$ mang giá trị dương, thì bao lồi C_i được xếp là bao lồi dương, hoặc ngược lại bao lồi sẽ là âm. Xem xét hình 1.10, khi sắp xếp các giá trị mất mát $\frac{\partial L_i^+(\theta)}{\partial \theta}$ theo thứ tự tăng dần, $f\left(\partial L_i^+(\theta)\right)L_i^+(\theta)$ (đường màu cam) là một hàm lồi hướng lên với một cực trị duy nhất, trong khi đường $\frac{\partial \left(f\left(L_i^+(\theta)\right)L_i^+(\theta)\right)}{\partial L_i^+(\theta)}$ (màu xanh lục) chia các bao lồi thành tập các bao lồi dương S_j và tập bao lồi âm S_- .

Cùng thời điểm đó, để xử lý đặc trưng răng cưa, tác giả cũng giới thiệu hệ số chống đặc trưng răng cưa:

$$p_{i} = \gamma \frac{\text{CIoU}(\mathcal{C}_{i}, \mathcal{B}_{j})}{\sum_{m=1}^{M} \text{CIoU}(\mathcal{C}_{i}, \mathcal{B}_{j})}$$
(1.12)

Hệ số này thể hiện mức độ mà một đối tượng thuộc về một đối tượng duy nhất, khi nó chồng lên M đối tượng khác. γ là hệ số chống đặc trung răng của. Hàm mất mát được cập nhật thành:

$$\mathcal{L}_{s_j}^+(\theta) = \frac{1}{|S_j|} \sum_{i \in S_j} p_i f\left(\mathcal{L}_i^+(\theta)\right) \mathcal{L}_i^+(\theta)$$
 (1.13)

Giai đoạn 2 của quá trình tối ưu được điều khiển bởi hàm mất mát trên tập bao lồi, hàm này được xác định bằng cách kết hợp hàm mất mát phân loại và hàm mất mát vị trí:

$$\mathcal{L}^{\det 2}(\theta) = \frac{1}{J} \sum_{j=1}^{J} \frac{1}{|S_j|} \sum_{i \in S_j} p_i f\left(\mathcal{L}_i^+(\theta)\right) \mathcal{L}_i^+(\theta)$$

$$+ \frac{1}{|S_-|} \sum_{i \in S} \mathcal{L}_i^-(\theta)$$
(1.14)

Hàm mất mát này xem xét sự tương ứng về đặc trưng của nhiều đối tượng, tiến hành phạt các bao lồi được chia sẻ bởi nhiều đối tượng, và giảm thiểu đặc trưng răng cưa để đạt được thích ứng đặc trưng tối ưu. Cuối cùng hàm mất mát của toàn bộ bộ phát hiện CFA là:

$$L^{\det 1}(\theta) + L^{\det 2}(\theta) \tag{1.15}$$

Chương 2

Thuật toán tính bao lồi xấp xỉ

Thuật toán tìm bao lồi xấp xỉ nhận đầu vào là một tập các điểm ngẫu nhiên, đầu ra trả về một tập điểm biểu diễn một bao lồi bao quanh tất cả các điểm còn lại. Với ngưỡng δ tuỳ chỉnh, sẽ cho ra được dạng bao lồi khác nhau.

2.1 Outer convex approximation

Cho tập X được định nghĩa như sau:

$$X := \{x_1, x_2, \dots, x_n\} \subset \mathbb{R}^2$$
 (2.1)

Giả sử không mất tính tổng quát rằng:

$$x_1, x_2, \dots, x_n$$
 không cùng nằm trên cùng một đường thẳng. (2.2)

Ta viết tất cả các vector thành dạng vector hàng, những vector này sẽ có chuyển vị của chúng được ký hiệu bởi chỉ số trên T, và sử dụng chỉ số trên để chỉ định các thành phần của chúng, ví dụ: $x = (x^1, x^2) \in \mathbb{R}^2$. Cho $x, x' \in \mathbb{R}^2$, chứng tỏ:

$$\begin{aligned}
\left[x, x'\right] &:= \left\{ (1 - \lambda)x + \lambda x' \mid \lambda \in [0, 1] \right\} \\
\left(x, x'\right) &:= \left\{ (1 - \lambda)x + \lambda x' \mid \lambda \in (0, 1) \right\}
\end{aligned} (2.3)$$

Cho X thỏa mãn (2.1) - (2.2) và $\delta \geq 0$, trong phần này ta muốn tìm một bao lồi xấp xỉ của X, ký hiệu:

Đa giác lồi
$$\mathcal{P}^{outer}$$
thỏa mãn bao lồi $X \subset \mathcal{P}^{outer}$ (2.4)

sao cho:

$$dist_H \left(conv \ X, \mathcal{P}^{outer}\right) \le \delta$$
 (2.5)

 \mathcal{P}^{outer} được xác định bởi:

$$\mathcal{P}^{outer} := \{ x \in \mathbb{R}^2 | dx^T \le \beta_d \text{ với tất cả d} \in D \}$$
 (2.6)

Trong đó $D \subset \mathbb{R}^2$ biểu thị tập các hướng tối đa, $\beta_d \in \mathbb{R}$ biểu thị ngưỡng tương ứng với hướng $d \in D$. Với tập D cho trước, \mathcal{P}^{outer} là bao lồi xấp xỉ phù hợp nhất chứa X nếu như:

$$\beta_d := \max_{x \in X} dx^T \text{với tất cả d} \in D$$
 (2.7)

Cho P là tập các đỉnh của \mathcal{P}^{outer} .

Ta bắt đầu quá trình xác định bao lồi xấp xỉ ngoài với hình chữ nhật nhỏ nhất chứa X, có chứa cạnh song song với trục tung và trục hoành. Theo công thức (2.5) - (2.6), hình chữ nhật \mathcal{P}^{outer} được xác định như sau:

$$D := \{(1,0), (0,1), (-1,0), (0,-1)\}$$
(2.8)

và:

$$\beta_{(1,0)} := \max \left\{ x^1 \mid (x^1, x^2) \in X \right\},$$

$$\beta_{(0,1)} := \max \left\{ x^2 \mid (x^1, x^2) \in X \right\},$$

$$\beta_{(-1,0)} := \max \left\{ -x^1 \mid (x^1, x^2) \in X \right\},$$

$$\beta_{(0,-1)} := \max \left\{ -x^2 \mid (x^1, x^2) \in X \right\}.$$
(2.9)

Theo công thức (2.2) ta có:

$$\beta_{(-1,0)} < \beta_{(1,0)}$$
 và $\beta_{(0,-1)} < \beta_{(0,1)}$

Vì vậy, \mathcal{P}^{outer} là một hình chữ nhật phù hợp với 4 đỉnh phân biệt, có tập đỉnh là:

$$P := \{r_1, r_2, r_3, r_4\} \tag{2.10}$$

Trong đó:

$$r_{1} := (\beta_{(1,0)}, \beta_{(0,1)}),$$

$$r_{2} := (\beta_{(-1,0)}, \beta_{(0,1)}),$$

$$r_{3} := (\beta_{(-1,0)}, \beta_{(0,-1)}),$$

$$r_{4} := (\beta_{(1,0)}, \beta_{(0,-1)}).$$

$$(2.11)$$

Trong các bước xấp xỉ tiếp theo, xây dựng đa giác \mathcal{P}^{outer} được cải thiện dần dần như sau:

Với mỗi $p \in P$, lấy $p^- \in P$ và $p^+ \in P$ lần lượt là

điểm liền trước ngược chiều kim đồng hồ và điểm liền sau của p. (2.12)

Xét công thức sau:

$$d_p^T := \|p^+ - p^-\|^{-1} R (p^+ - p^-)^T, \beta_{d_p} := \max\{d_p x^T \mid x \in X\},$$
(2.13)

Trong đó:

$$R := \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \tag{2.14}$$

là ma trận xoay ngược chiều theo hướng kim đồng hồ với góc xoay $\pi/2$. Vì R là ma trận xoay, ta có:

$$||d_p|| = ||p^+ - p^-||^{-1}||(p^+ - p^-)R^T|| = ||p^+ - p^-||^{-1}||p^+ - p^-|| = 1.$$
 (2.15)

Có hai trường hợp xảy ra khi ta thêm các ràng buộc tuyến tính sau vào định nghĩa của \mathcal{P}^{outer} trong công thức (2.6):

$$d_p x^T \le \beta_{d_p}. \tag{2.16}$$

Trường hợp 1, nếu:

$$\beta_{d_p} = d_p \, p^+ \tag{2.17}$$

thì công thức (2.15) sẽ không tạo thêm đỉnh mới mà thêm cạnh mới $[p^-, p^+]$ vào $\mathcal{P}^{\text{outer}}$. Xét $d_{[p^-,p]}$ và $d_{[p,p^+]}$ là 2 hướng cực đại trong D, định nghĩa hai cạnh $[p^-,p]$ và $[p,p^+]$ của $\mathcal{P}^{\text{outer}}$. Sau đó $d_{[p^-,p]}$ and $d_{[p,p^+]}$ sẽ trở nên vô dụng. Vậy nên khi thêm d_p vào tập D cần phải loại bỏ $d_{[p^-,p]}$ và đỉnh $d_{[p,p^+]}$ và p trong P:

$$D := (D \cup \{d_p\}) \setminus \{d_{[p^-,p]}, d_{[p,p^+]}\}, P := P \setminus \{p\}.$$
 (2.18)

Trường hợp 2, nếu

$$\beta_{d_p} > d_p \, p^+ \tag{2.19}$$

và:

$$d_p p^T - \beta_{d_p} > \delta \tag{2.20}$$

thì ràng buộc (2.16) tạo ra hai đỉnh mới của $\mathcal{P}^{\text{outer}}$ có tên \hat{p}^- và \hat{p}^+ , được tính như sau:

$$\lambda_{p} := (\beta_{d_{p}} - d_{p} p^{-T})/(d_{p} p^{T} - d_{p} p^{-T}) \in (0, 1),
\hat{p}^{-} := (1 - \lambda_{p}) p^{-T} + \lambda_{p} p^{T},
\hat{p}^{+} := (1 - \lambda_{p}) p^{+T} + \lambda_{p} p^{T}.$$
(2.21)

Ta thêm d_p vào D và thay $p \in P$ bởi \hat{p}^- và \hat{p}^+ :

$$D := D \cup \{d_p\}, P := (P \setminus \{p\}) \cup \{\hat{p}^-, \hat{p}^+\}.$$
 (2.22)

Quy trình thực hiện được mô tả bên dưới, trong đó P_{doubt} biểu thị tập hợp các đỉnh vẫn cần được kiểm tra.

Thuật toán 1

Input: Tập hữu hạn $X \subset \mathbb{R}^2$ và tham số xấp x $\delta \geq 0$.

Output: Đa giác xấp xỉ lồi $\mathcal{P}^{\text{outer}}$ được xác định ở công thức (2.6) bởi D và β_d cho $d \in D$ và tập đỉnh P.

- 1. Xác định D, β_d với $d \in D$, và P theo (2.8)–(2.11).
- 2. Đặt $P_{\text{doubt}} := P$.
- 3. Chọn một đỉnh bất kỳ $p \in P_{\text{doubt}}$, tính toán d_p , β_{d_p} theo (2.12)–(2.14). Nếu (2.17) là đúng thì thay đổi D, P như (2.18), thay đổi P_{doubt} thành:

$$P_{\text{doubt}} := P_{\text{doubt}} \setminus \{p, p^-, p^+\},\tag{2.23}$$

sau đó chuyển sang bước 4.

Nếu (2.20) là đúng, thay đổi $D,\,P$ như (2.22), cập nhật:

$$P_{\text{doubt}} := (P_{\text{doubt}} \setminus \{p\}) \cup \{\hat{p}^-, \hat{p}^+\}, \tag{2.24}$$

sau đó chuyển sang bước 4.

Nếu hai trường hợp trên không đúng thì,

$$P_{\text{doubt}} := P_{\text{doubt}} \setminus \{p\}. \tag{2.25}$$

- 4. Nếu $P_{\text{doubt}} \neq \emptyset$ thì quay lại bước 3.
- 5. Kết quả trả về tập hợp các hướng cực đại D và β_d với $d \in D$, tập đỉnh P của $\mathcal{P}^{\text{outer}}$, kết thúc thuật toán.

Bảng 2.2 cho thấy một số kết quả thử nghiệm, trong đó:

• $\#_{\text{Vertices@Alg. 1}}$ là số cạnh trung bình của đa giác xấp xỉ lồi bao ngoài $\mathcal{P}^{\text{outer}}$ được trả về bởi thuật toán 1,

• $\#_{Step III@Alg. 1}$ là số lần thực hiện trung bình của bước III của thuật toán 1.

7	50	500	1000	2500	5000	7500	
$\delta = 70$	#Edges@Alg. 1	5	5	5	5	5	5
	#Step III@Alg. 1	6	6	6	6	6	6
$\delta = 10$	#Edges@Alg. 1	11	11	14	13	11	11
	#Step III@Alg. 1	18	18	24	22	18	18
$\delta = 1$	#Edges@Alg. 1	15	33	36	33	32	33
	#Step III@Alg. 1	38	70	70	62	60	64
$\delta = 0$	#Edges@Alg. 1	12	23	30	38	43	43
	#Step II@Alg. 1	44	88	116	148	168	168

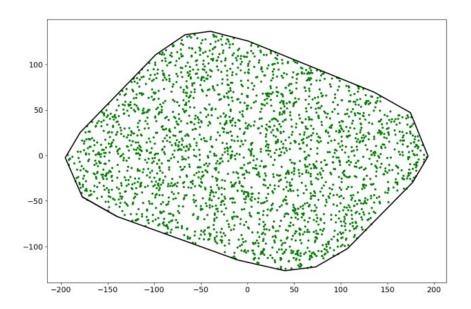
Bảng 2.1: Số cạnh trung bình của đa giác lồi xấp xỉ lồi trong $\mathcal{P}^{\text{outer}}$ trả về bởi thuật toán 1 và số lần thực hiện trung bình của bước 3 khi X gồm n điểm ngẫu nhiên trong đa giác có khung 16 cạnh (Hình 2.1).

Bảng 2.2 thể hiện một số kết quả thực nghiệm về thời gian chạy của thuật toán Outer Convex Approximation khi X gồm n điểm ngẫu nhiên được trình bày trong bảng 2.2 phải được tạo ra trong đa giác có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond} hiển thị trong hình 2.1.

#X = n		50	500	1000	2500	5000	7500
$\delta = 70$	$T_{\mathrm{Alg.1}}$	0.001531	0.001005	0.0	0.001025	0.000975	0.001025
	$\left T_{\mathrm{Alg.1}}/n\right $	3.06273e-05	2.0099e-06	0.0	4.102e-07	1.949e-07	1.367e-07
$\delta = 10$	$T_{\mathrm{Alg.3}}$	0.003005	0.003535	0.008002	0.006525	0.003	0.006528
	$\left T_{\mathrm{Alg.3}}/n\right $	6.01006e-05	7.0691e-06	8.0023e-06	2.61e-06	6.001e-07	8.705e-07
$\delta = 1$	$T_{\mathrm{Alg.3}}$	0.012033	0.016051	0.014219	0.01155	0.013153	0.013655
	$\left T_{\mathrm{Alg.3}}/n\right $	0.0002406549	3.21026e-05	1.42186e-05	4.62e-06	2.6307e-06	1.8206e-06
$\delta = 0$	$T_{\mathrm{Alg.3}}$	0.009627	0.019119	0.027318	0.036492	0.060799	0.054085
	$T_{\mathrm{Alg.3}}/n$	0.0001925468	3.82371e-05	2.7318e-05	1.45967e-05	1.21599e-05	7.2113e-06

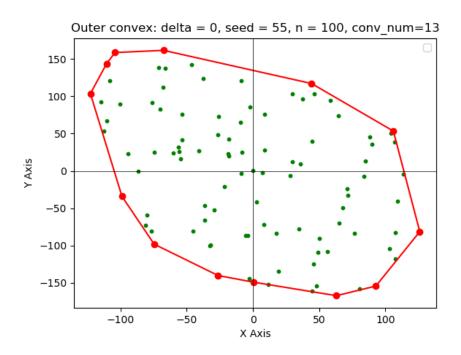
Bảng 2.2: Thời gian chạy trung bình $T_{\text{Alg.3}}$ thuật toán 2 khi X gồm n điểm ngẫu nhiên được trình bày trong bảng 2.3 phải được tạo ra trong đa giác có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond} hiển thị trong hình 2.1.

Một vài hình ảnh kết quả chạy thuật toán Outer Convex Approximation với số điểm đầu vào bằng 100 được sinh ngẫu nhiên, và được đa giác 16 cạnh cắt

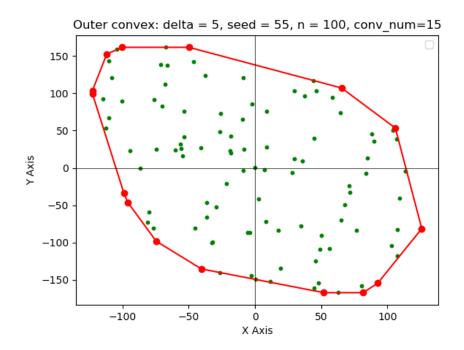

Hình 2.1: Đa giác n
 điểm ngẫu nhiên có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond} .

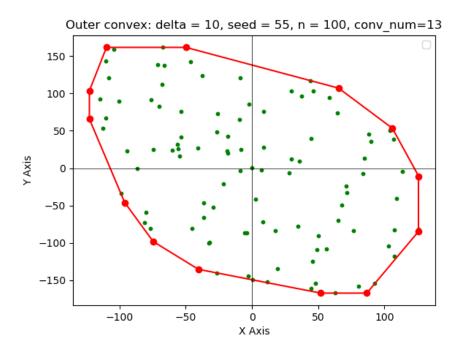
thành tập các điểm nằm trong giới hạn kích thước nhỏ bao quanh mốc 150, với δ khác nhau (Hình 2.2, 2.3, 2.4, 2.5):

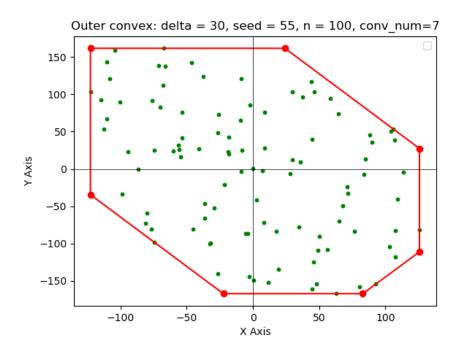
Hình 2.2: Bao lồi kết quả khi chạy với $\delta=0.$

Hình 2.3: Bao lồi kết quả khi chạy với $\delta=5.$

Hình 2.4: Bao lồi kết quả khi chạy với $\delta=10.$

Hình 2.5: Bao lồi kết quả khi chạy với $\delta = 30$.

2.2 Inner convex approximation

Cho X thỏa mãn (2.1)–(2.2) và $\delta \geq 0$, ở đây ta sẽ tìm một bao lồi xấp xỉ lồi trong $\mathcal{P}^{\text{inner}}$ của X, tức là:

$$\mathcal{P}^{\text{inner}} := conv X', \quad \text{v\'oi} X' \subset X,$$
 (2.26)

Sao cho:

$$dist_{\mathrm{H}}(\ convX, \mathcal{P}^{\mathrm{inner}}) \le \delta.$$
 (2.27)

Ta mô tả $\mathcal{P}^{\text{inner}}$ bởi tập E của các cạnh có hướng của nó $[p, p^+]$, trong đó p^+ là đỉnh kế tiếp ngược chiều kim đồng hồ của p, tức là:

$$E := \{ [p, p^+] \mid p, p^+ \in X', [p, p^+] \text{ là một cạnh của } \mathcal{P}^{\text{inner}} \}.$$
 (2.28)

Ta bắt đầu quá trình tìm bao lồi xấp xỉ trong với tứ giác $\bar{q}_1\bar{q}_2\bar{q}_3\bar{q}_4$, tức là:

$$X' := \{\bar{q}_1, \bar{q}_2, \bar{q}_3, \bar{q}_4\}, E := \{[\bar{q}_1, \bar{q}_2], [\bar{q}_2, \bar{q}_3], [\bar{q}_3, \bar{q}_4], [\bar{q}_4, \bar{q}_1]\},$$

$$(2.29)$$

Trong đó \bar{q}_1 , \bar{q}_2 , \bar{q}_3 , và \bar{q}_4 là độc nhất và được xác định bởi:

$$\begin{array}{lll} x_{\min}^{1} & := & \min\{x^{1} \mid (x^{1}, x^{2}) \in X\}, \\ x_{\max}^{1} & := & \max\{x^{1} \mid (x^{1}, x^{2}) \in X\}, \\ x_{\min}^{2} & := & \min\{x^{2} \mid (x^{1}, x^{2}) \in X\}, \\ x_{\max}^{2} & := & \max\{x^{2} \mid (x^{1}, x^{2}) \in X\} \end{array} \tag{2.30}$$

$$\begin{array}{lll} X_{\min}^{1} & := & \{(x^{1}, x^{2}) \in X \mid x^{1} = x_{\min}^{1}\}, \\ X_{\max}^{1} & := & \{(x^{1}, x^{2}) \in X \mid x^{1} = x_{\max}^{1}\}, \\ X_{\min}^{2} & := & \{(x^{1}, x^{2}) \in X \mid x^{2} = x_{\min}^{2}\}, \\ X_{\max}^{2} & := & \{(x^{1}, x^{2}) \in X \mid x^{2} = x_{\max}^{2}\} \end{array}$$
 (2.31)

Và

$$\begin{split} \bar{q}_1 &= (\bar{q}_1^1, \bar{q}_1^2) \in X_{\max}^1 \text{ thỏa mãn } \bar{q}_1^2 = \max\{x^2 \mid (x^1, x^2) \in X_{\max}^1\}, \\ \bar{q}_2 &= (\bar{q}_2^1, \bar{q}_2^2) \in X_{\max}^2 \text{ thỏa mãn} \bar{q}_2^1 = \min\{x^1 \mid (x^1, x^2) \in X_{\max}^2\}, \\ \bar{q}_3 &= (\bar{q}_3^1, \bar{q}_3^2) \in X_{\min}^1 \text{ thỏa mãn } \bar{q}_3^2 = \min\{x^2 \mid (x^1, x^2) \in X_{\min}^1\}, \\ \bar{q}_4 &= (\bar{q}_4^1, \bar{q}_4^2) \in X_{\min}^2 \text{ thỏa mãn } \bar{q}_4^1 = \max\{x^1 \mid (x^1, x^2) \in X_{\min}^2\}. \end{split}$$
 (2.32)

Lưu ý rằng hai trong số bốn điểm \bar{q}_1 , \bar{q}_2 , \bar{q}_3 , và \bar{q}_4 có thể trùng nhau, nhưng (2.2) ngầm định rằng phải ít nhất ba trong số chúng khác nhau.

Trong các bước tiếp theo, đa giác $\mathcal{P}^{\text{inner}}$ được xây dựng và cải thiện như sau. Với cạnh bất kỳ $[p, p^+] \in E \ (p \neq p^+)$, ta xác định:

$$\bar{d}_{[p,p^+]}^T := \|p^+ - p\|^{-1} R (p^+ - p)^T,
X_{[p,p^+]} := \{x \in X \mid \bar{d}_{[p,p^+]} x^T > \bar{d}_{[p,p^+]} p^T \},$$
(2.33)

Với

$$R := \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}.$$

Nếu $X_{[p,p^+]} \neq \emptyset$ thì xác định:

$$\beta_{[p,p^+]} := \max\{\bar{d}_{[p,p^+]} x^T \mid x \in X_{[p,p^+]}\},
B_{[p,p^+]} := \{x \in X_{[p,p^+]} \mid \bar{d}_{[p,p^+]} x^T = \beta_{[p,p^+]}\}.$$
(2.34)

Nếu:

$$\beta_{[p,p^+]} - \bar{d}_{[p,p^+]} p^T \le \delta$$
 (2.35)

Thì ta không cần phải mở rộng $\mathcal{P}^{\text{inner}}$ theo hướng $\bar{d}_{[p,p^+]}$ nữa.

Ngược lại, nếu:

$$\beta_{[p,p^+]} - \bar{d}_{[p,p^+]} p^T > \delta$$
 (2.36)

thì xác định điểm:

$$\hat{p} \in B_{[p,p^+]}$$
 thỏa mãn $\|\hat{p} - p\| = \max\{\|x - p\| \mid x \in B_{[p,p^+]}\},$ (2.37)

Và cập nhập X' và B bởi

$$X' := X' \cup {\hat{p}}, E := E \cup {[p, \hat{p}], [\hat{p}, p^+]},$$
(2.38)

Và xác định:

$$X_{[p,\hat{p}]} := \{ x \in X_{[p,p^+]} \mid \bar{d}_{[p,\hat{p}]} x^T > \bar{d}_{[p,\hat{p}]} p^T \}, X_{[\hat{p},p^+]} := \{ x \in X_{[p,p^+]} \mid \bar{d}_{[\hat{p},p^+]} x^T > \bar{d}_{[\hat{p},p^T]} \hat{p}^T \}.$$

$$(2.39)$$

Lưu ý rằng ta chỉ xem xét $x \in X_{[p,p^+]}$ trong định nghĩa này của $X_{[p,\hat{p}]}$ và $X_{[\hat{p},p^+]}$, nhưng tất cả $x \in X$ đều được định nghĩa (2.33) của $X_{[p,p^+]}$.

Quy trình tìm bao lồi được trình bày trong thuật toán sau, trong đó E_{doubt} biểu thị tập hợp các cạnh cần được kiểm tra.

Thuật toán 2

Input: Tập hữu hạn $X \subset \mathbb{R}^2$ và tham số xấp xỉ $\delta \geq 0$. Output: Đa giác lồi xấp xỉ trong $\mathcal{P}^{\text{inner}}$ được mô tả bởi X' và E.

- 1. Tìm X' và E theo (2.29)–(2.32). Với mọi $[p, p^+] \in E$ xác định $d_{[p,p^+]}$ và $X_{[p,p^+]}$ theo (2.33). Cho $E_{\text{doubt}} := E$.
- 2. Chọn một cạnh $[p,p^+] \in E_{\text{doubt}}$. Nếu $X_{[p,p^+]} = \emptyset$, đặt $E_{\text{doubt}} := E_{\text{doubt}} \setminus \{[p,p^+]\}$ và đi tới bước 3. Tìm $\beta_{[p,p^+]}$ và $B_{[p,p^+]}$ theo (2.34). Nếu (2.35) đúng, đặt $E_{\text{doubt}} := E_{\text{doubt}} \setminus \{[p,p^+]\}$ Và đi tới bước 3. Trường hợp còn lại, lấy \hat{p} định nghĩa theo (2.37), cập nhật X' và E theo (2.38), và xác định $X_{[p,\hat{p}]}$ và $X_{[\hat{p},p^+]}$ theo (2.39), đặt

$$E_{\text{doubt}} := (E_{\text{doubt}} \setminus \{[p, p^+])\}) \cup \{[p, \hat{p}], [\hat{p}, p^+]\}.$$

- 3. Nếu $E_{\text{doubt}} \neq \emptyset$ thì quay lại bước 2.
- 4. Trả về X', E và kết thúc thuật toán.

Bảng 2.3 cho thấy một số kết quả thử nghiệm, trong đó:

- $\#_{\text{Edges@Alg. 2}}$ là số cạnh trung bình của đa giác xấp xỉ lồi bao ngoài $\mathcal{P}^{\text{inner}}$ được trả về bởi thuật toán 2,
- $\#_{Step II@Alg. 2}$ là số lần thực hiện trung bình của bước II của thuật toán 2.

#	50	500	1000	2500	5000	7500	
$\delta = 70$	#Edges@Alg. 3	6	6	6	6	6	6
	#Step II@Alg. 3	8	8	8	8	8	8
$\delta = 10$	#Edges@Alg. 3	9	10	10	11	12	11
	#Step II@Alg. 3	14	16	16	18	20	18
$\delta = 1$	#Edges@Alg. 3	12	19	22	23	26	22
	#Step II@Alg. 3	20	34	40	42	48	40
$\delta = 0$	#Edges@Alg. 3	12	23	30	38	43	43
	#Step II@Alg. 3	20	42	56	72	82	82

Bảng 2.3: Số cạnh trung bình của đa giác lồi xấp xỉ lồi trong $\mathcal{P}^{\text{inner}}$ trả về bởi thuật toán 2 và số lần thực hiện trung bình của bước 2 khi X gồm n điểm ngẫu nhiên trong đa giác có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond} và được hiển thị trong hình 2.1.

LƯU Ý (Liên quan đến bảng 2.3): n điểm ngẫu nhiên được trình bày trong bảng 2.3 phải được tạo ra trong đa giác có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond} và hiển thị trong hình 2.1.

Bảng 2.4 thể hiện một số kết quả thực nghiệm về thời gian chạy của thuật toán Outer Convex Approximation khi X gồm n điểm ngẫu nhiên được trình bày trong bảng 2.3 phải được tạo ra trong đa giác có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond} hiển thị trong hình 2.1, trong đó

 $T_{\mathrm{Alg.}\,2}$ là thời gian chạy trung bình của thuật toán 2.

#X	T = n	50	500	1000	2500	5000	7500
$\delta = 70$	$T_{\mathrm{Alg.}2}$	0.002035	0.01511	0.03	0.065514	0.145027	0.197571
	$T_{\mathrm{Alg.}2}/n$	4.06981e-05	3.02205 e-05	3e-05	2.62054e-05	2.90054e-05	2.63428e-05
$\delta = 10$	$T_{ m Alg.2}$	0.005001	0.026086	0.047984	0.13192	0.283488	0.402505
	$T_{\mathrm{Alg.}2}/n$	0.0001000214	5.21712e-05	4.79844e-05	5.27678e-05	5.66977e-05	5.36673e- 05
$\delta = 1$	$T_{ m Alg.2}$	0.005164	0.052596	0.127814	0.291402	0.645425	0.814138
	$T_{\mathrm{Alg.}2}/n$	0.0001032829	0.0001051922	0.0001278136	0.0001165608	0.000129085	0.0001085517
$\delta = 0$	$T_{ m Alg.2}$	0.006178	0.063702	0.158502	0.486671	1.094417	1.650608
	$T_{\mathrm{Alg.}2}/n$	0.0001235676	0.0001274037	0.0001585019	0.0001946683	0.0002188833	0.000220081

Bảng 2.4: Thời gian chạy trung bình $T_{\text{Alg. 2}}$ thuật toán 2 khi X gồm n điểm ngẫu nhiên được trình bày trong bảng 2.4 phải được tạo ra trong đa giác có khung 16 cạnh \mathcal{P}^{\diamond} hiển thị trong hình 2.1.

Chương 3

Thực nghiệm và kết quả

Chương này trình bày cách thức triển khai của đồ án: khởi tạo môi trường chạy, lấy tập dữ liệu DOTA, chuyển đổi thuật toán từ mã Python sang mã C++, thay thế thuật toán mới cho thuật toán cũ, cấu hình file config để thực hiện huấn luyện, một vài kết quả số.

3.1 Khởi tạo môi trường chạy

Môi trường được sử dụng trong đồ án là Linux, bản phân phối Ubuntu 20.04.06 LTS, sử dụng 2 máy có thông số khác nhau để chạy. Một máy laptop với GTX 1650 4GB RAM và một máy pc RTX 3060 12GB RAM. CUDA Toolkit sử dụng phiên bản 11.6, cài đặt CUDNN.

Do code trong paper BeyoundBoundingBox đã không còn tương thích với phiên bản MMCV [4] hiện đại, em đã chuyển qua sử dụng thư viện MMROTATE, một thư viện mới được xây dựng vài tháng gần đây, có triển khai lại paper trên như là một bộ phát hiện mới, có tên là CFA. Thực hiện tải về các thư viện MMCV==1.7.1, MMDETECTION==2.28.2 và MMROTATE==0.3.4. Riêng 2 thư viện MMCV và MMROTATE [5] thì clone git về và xây dựng thư viện từ nguồn (build from source) theo như tài liệu của OpenMmlab. Thư viện MMCV đóng vai trò cung cấp các phép toán hỗ trợ ở mức thấp (sử dụng code CUDA C++ để lập trình tính toán cho card đồ hoạ). Thư viện MMDETECTION [6] là một bộ thư viện chủ đạo (ngoài ra còn có MMYolo) của phòng nghiên cứu OpenMmlab, cung cấp nền tảng để xây dựng tiếp một nhánh khác đó chính là

thư viện MMROTATE.

OpenMmlab là một dự án mã nguồn mở phục vụ cho nghiên cứu học thuật và ứng dụng công nghiệp, bao gồm nhiều chủ đề nghiên cứu trong lĩnh vực thị giác máy tính như: phân loại hình ảnh, phát hiện mục tiêu, phân đoạn mục tiêu, tạo hình ảnh siêu phân giải, và nhiều hơn nữa.

Từ khi được mở cửa vào năm 2018, OpenMmlab đã phát hành hơn 20 thư viện thuật toán, bao gồm hơn 250 cách triển khai thuật toán và 2000 mô hình được huấn luyện trước. OpenMmlab đã thu hút được hơn 60,000+ người theo dõi trên GitHub, với sự tham gia của hơn 1,300 nhà phát triển cộng đồng.

OpenMmlab cung cấp các thư viện chất lượng cao để giảm khó khăn trong việc tái cài đặt thuật toán, tạo ra chuỗi công cụ triển khai hiệu quả hướng đến nhiều backend và thiết bị khác nhau2. Dựa trên PyTorch, OpenMmlab phát triển MMEngine để cung cấp động cơ đào tạo và đánh giá phổ biến, và MMCV để cung cấp các toán tử mạng nơ-ron và biến đổi dữ liệu, phục vụ như một nền tảng cho toàn bộ dự án.

OpenMmlab đã phát hành hơn 30 thư viện thị giác, đã triển khai hơn 300 thuật toán, và chứa hơn 2000 mô hình được huấn luyện trước.

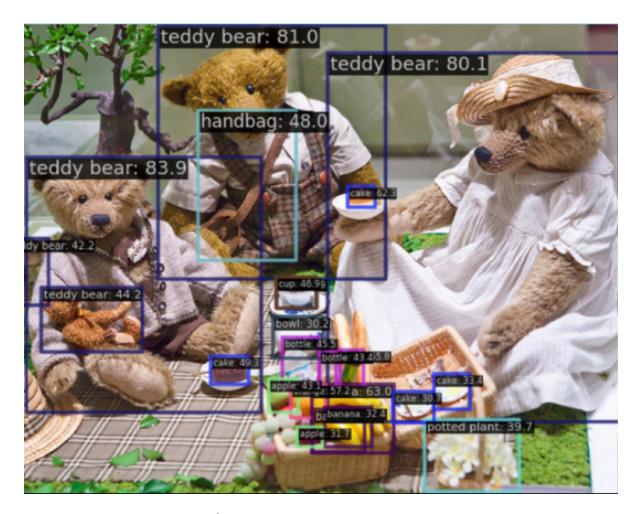
MMCV là một thư viện nền tảng cho nghiên cứu thị giác máy tính cung cấp các chức năng chính như sau:

- xử lý ảnh/video
- trực quan hoá ảnh và nhãn của ảnh
- biến đổi ảnh
- các kiến trúc CNN khác nhau
- triển khai chất lượng cao của các phép tính CUDA phổ biến

MMDectection là một hộp công cụ phát hiện đối tượng chứa tập hợp các phương pháp phát hiện đối tượng phong phú, phân đoạn các thể hiện và phân đoạn toàn cảnh, cũng như các thành phân liên quan và các mô đun. Dưới đây là toàn bộ khung của framework:

- api cung cấp các APIs để hỗ trợ suy luận (inference)
- structures cung cấp các cấu trúc dữ liệu như bbox, mask, DetDataSample
- datasets hỗ trợ nhiều loại dataset khác nhau để phát hiện đối tượng, phân đoạn đối tượng, phân đoạn toàn cảnh
 - transforms cung cấp nhiều phép biến đổi làm giàu dữ liệu
 - samplers định nghĩa các chiến lược mẫu nạp dữ liệu khác nhau
- models là phần quan trọng nhất của bộ phát hiện, chứa các thành phần khác nhau của bộ phát hiện
 - detectors định nghĩa tất các các lớp mô hình phát hiện
 - data preprocessors tiền xử lý dữ liệu đầu vào của mô hình
 - backbones chứa nhiều mạng xương sống khác nhau
 - nexts chứa các thành phần cổ khác nhau của bộ phát hiện
 - dense_heads chứa phần đầu của bộ phát hiện thực hiện dự đoán dày đặc
 - roi heads chứa các phần đầu của bộ phát hiện dự đoán từ RoIs
 - $\operatorname{\mathbf{seg}}$ $\operatorname{\mathbf{heads}}$ chứa nhiều các head dành cho bài toán phân đoạn
 - losses chứa các hàm loss khác nhau
 - task_modules cung cấp các module cho các tác vụ phát hiện cụ thể
 ví dụ: assigners, samplers, box coders và prior generators.
 - layers cung cấp một vài lớp mạng cơ bản
- engine là một phần của của các thành phần chạy
 - runner cung cấp các thành phần mở rộng của MMengine's runner
 - schedulers cung cấp bộ lập lịch để điều chỉnh các siêu tham số tối ưu mạng
 - optimizers cung cấp bộ tối ưu và lớp bao tối ưu

- hooks cung cấp các phần móc kết nối của bộ chạy
- evaluation cung cấp các tham số khác nhau để đánh giá hiệu năng của mô hình
- visualization dùng để trực quan hoá các kết quả phát hiện

Hình 3.1: Minh hoạ kết quả hình ảnh output của thư viện MMROTATE.

3.2 Tập dữ liệu DOTA

Tập dữ liệu được sử dụng trong đồ án chính là tập dữ liệu DOTA v1.0. Tập dữ liệu DOTA được thu thập từ nền tảng Google Earth, GF-2 và vệ tinh JL-1 được cung cấp bởi Trung tâm Trung quốc nghiên cứu dữ liệu vệ tinh và ứng dụng, và các hình ảnh trên không được cung cấp bởi CycloMedia B.V. DOTA

bao gồm các ảnh RGB và các ảnh mức xám. Tất cả các ảnh đều được lưu trữ dưới định dạng png. $(b\tilde{o} sung trích d\tilde{a}n vào d\hat{a}y)$. Tập dữ liệu DOTA có 3 phiên bản: v1.0, v1.5 và v2.0. Riêng tập dữ liệu v1.0 đã được chia sẵn các tập train, test, val.

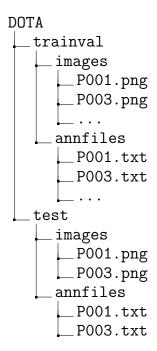
Danh mục các đối tượng trong tập DOTA v1.0 bao gồm: plane, ship, storage tank, baseball diamond, tennis court, basketball court, ground track field, harbor, bridge, large vehicle, small vehicle, helicopter, roundabout, soccer ball field and swimming pool.

Về định dạng nhãn, mỗi đối tượng được gán nhãn bởi một hộp bao có hướng (oriented bounding box - OBB), được ký hiệu là: $(x_1, y_1, x_2, y_2, x_3, y_3, x_4, y_4)$. Trong đó (x_i, y_i) biểu thị đỉnh thứ i của OBB. Các đỉnh được sắp xếp theo chiều kim đồng hồ. Ảnh 3.2 minh hoạ trực quan các nhãn. Điểm màu vàng đại diện cho điểm bắt đầu, có nghĩa là: a) góc trái của máy bay, b) góc trái trên cùng của một phương tiện to, c) trung tâm của một sân bóng chày.

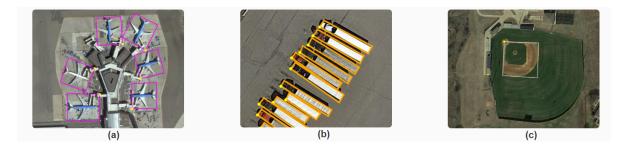
Mỗi một thể hiện trong file nhãn có thêm một danh mục (category) và độ khó (difficult) biểu thi liệu thể hiện này có khó nhận diện hay không (1 là khó, 0 là không khó). Các nhãn của một ảnh được lưu trong một file text với cùng tên file. Mỗi dòng trong file đại diện cho một thể hiện. Ví dụ:

```
x_1, y_1, x_2, y_2, x_3, y_3, x_4, y_4, category, difficult x_1, y_1, x_2, y_2, x_3, y_3, x_4, y_4, category, difficult
```

Sau khi download được tập dữ liệu DOTA về máy, thực hiện tiền xử lý dữ liệu. Ở đây có thể sử dụng tool split ảnh có sẵn trong source code Mmrotate. Sử dụng lệnh để chia ảnh ra với 8 process, kích thước ảnh 1024 pixels, overlaps 200. Sau khi chia ta có cây thư mục của tập dữ liệu như sau:

Với annfiles chứa các file annotation của từng ảnh, images là thư mục chứa các ảnh.

Hình 3.2: Minh hoạ nhãn hộp bao có hướng của tập dữ liệu DOTA.

3.2.1 Các bước thực hiện

Tiếp theo thực hiện cài đặt miniconda, là một phiên bản thu gọn của Anaconda. Sau đó chạy các câu lệnh sau:

Listing 3.1: Mô tả lệnh command line để tạo môi trường ảo

```
$ conda create -n mmrotate_v26_beta1 ---no-default-packages \
    python==3.9 -y
$ conda activate mmrotate_v26_beta1
$ conda config ---add channels conda-forge
$ conda install pytorch==1.12.1 torchvision==0.13.1 \
```

```
torchaudio==0.12.1 \
cudatoolkit=11.6 -c pytorch -c conda-forge
$ cd mmcv
$ git checkout v1.7.1
$ pip install -r requirements/optional.txt
$ MMCV_WITH_OPS=1 pip install -e . -v
$ pip install mmdet==2.28.2
$ cd ../mmrotate
$ git checkout v0.3.4
$ pip install -v -e .
$ conda install packaging
$ conda install scipy
$ conda install python-dateutil
$ pip install future tensorboard
```

Tiếp theo cần phải thay thế code thuật toán mới vào thuật toán Jarvis. Để thay thế được ta cần phải thay thế vào thư viện mmcv, tìm đến kernel convex_iou_kernel.cuh để thay thế 2 hàm Jarvis và Jarvis_and_index. Hai hàm hày có đầu vào là một mảng các Point tên là in_poly đại diện cho số điểm cần tìm bao lồi, n_poly đại diện cho số lượng phần tử trong mảng in_poly. Đầu tiên thay thế bằng thuật toán Outer Convex Approximation thứ nhất. Thuật toán này có code Python như sau:

```
Listing 3.2: Mô tả mã nguồn Python
# import cac thu vien can thiet
import numpy as np
import math
import matplotlib.pyplot as plt
np.random.seed(42)
\# Khoi tao N\_square
N \text{ square} = 10000
k = 16
count = 0
count1 = 0
count2 = 0
count3 = 0
count4 = 0
def outer convex approximation (X, delta):
# Rotation angle
alpha = -math.pi / 2
```

```
# Rotation Matrix
R = np. array(|| math. cos(alpha), math. sin(alpha)|,
          [-math.sin(alpha), math.cos(alpha)]])
      print("Tap X: ", X)
# Step I: Determine D and P
D = [(1, 0), (0, 1), (-1, 0), (0, -1)] \# khoi tao D
                  \# theo cong thuc (7)
\# conq thuc (8)
\min x = \operatorname{np.min}((X[:, 0]))
\max x = \text{np.} \max(X[:, 0])
\min y = \operatorname{np.min}((X[:, 1]))
\max y = \operatorname{np.max}(X[:, 1])
\# r1, r2, r3, r4 duoc dat theo
\# cong thuc (10)
r1 = (max x, max y)
r2 = (\min x, \max y)
r3 = (min x, min y)
r4 = (max x, min y)
\# Khoi tao P theo cong thuc (9)
P = np. array([r1, r2, r3, r4])
\# STEP II: gan Pdoubt = P
Pdoubt = P[:]
Ptest = P[:]
global count, count4, count1, count2, count3
# Step III: lap den khi Pdoubt rong
# Dat bien count de xem so lan chay
\# New so dinh Pdoubt > 0, tiep tuc lap
while Pdoubt.shape [0] > 0:
count += 1
pdoubt = Pdoubt [0] # lay gia tri pdoubt thuoc Pdoubt
# Xac dinh diem lien truoc va lien sau
# theo chieu kim dong ho cua pdoubt
pdoubt index idx = np. where (
      np. all(Ptest = pdoubt, axis = 1))[0][0]
pdoubt minus = Ptest [(pdoubt index idx - 1) % len(Ptest)]
# diem lien truoc
pdoubt plus = Ptest [(pdoubt index idx + 1) % len(Ptest)]
# diem lien sau
\# Xac dinh dp
dp = np.dot(R, ((pdoubt minus - pdoubt plus).T)) /
```

```
np.linalg.norm(pdoubt minus - pdoubt plus)
\# xac dinh beta dp
beta dp = np.max(np.dot(dp, X.T))
\# kiem tra cong thuc (16)
if beta dp = np.dot(dp, pdoubt plus):
count1 += 1
# Loai bo cac phan tu cua mang theo (17)
D. append (dp) # Them dp vao danh sach D
P = np.delete(P, np.where(
         \operatorname{np.all}(P = \operatorname{pdoubt}, \operatorname{axis} = 1))[0], \operatorname{axis} = 0)
Pdoubt = np.delete(Pdoubt, np.where(
         np.all(Pdoubt = pdoubt, axis = 1))[0], axis = 0)
Ptest = np.delete(Ptest, np.where(
         np.all(Ptest = pdoubt, axis=1))[0], axis=0)
\# Kiem tra (18) va (19)
elif np.dot(dp, pdoubt.T) - beta dp > delta:
count2 += 1
\# Khoi tao cong thuc (20)
lambda p = (beta dp - np.dot(dp, pdoubt minus.T)) /
                    (np.dot(dp, pdoubt.T)
                   -\operatorname{np.dot}(\operatorname{dp},\operatorname{pdoubt\_minus.T})) # lambda\_p
p \text{ hat\_minus} = (1 - \overline{lambda\_p}) * (pdou\overline{bt\_minus}.T)
                  + lambda_p * (pdoubt.T)
p_hat_plus = (1 - lambda_p) * (pdoubt_plus.T)
                  + lambda p * (pdoubt.\overline{T}) \# p^{\hat{}} +
D. append ((dp[0], dp[1])) # Them dp vao danh sach D
# tim chi so cua pdoubt trong mang Pdoubt
pdoubt indexp = np. where (np. all (P == pdoubt, axis = 1)) [0]
# tim chi so cua pdoubt trong mang Pdoubt
pdoubt index = np. where (np. all (Pdoubt \Longrightarrow pdoubt, axis = 1))[0][0]
# Xoa pdoubt khoi mang Pdoubt va
\# them p\_hat\_minus va p\_hat\_plus
Pdoubt = np.delete(Pdoubt, pdoubt index, axis=0)
if np. allclose (p hat plus, pdoubt)
    and np. allclose (p hat minus, pdoubt):
count4 += 1
```

```
ptest index = np. where (
                  np. all(Ptest = pdoubt, axis = 1))[0][0]
Ptest = np. concatenate ((Ptest [: ptest index],
                  Ptest [ptest index + 1:], [Ptest [ptest index]]))
else:
# Xoa pdoubt khoi mang P
P = np.delete(P, pdoubt indexp, axis=0)
# test voi Ptest
ptest index = np. where (np. all (Ptest = pdoubt, axis = 1)) [0]
Ptest = np. delete (Ptest, ptest index, axis=0)
if np. allclose (p hat plus, pdoubt plus):
print("1")
else:
P = np.insert(P, pdoubt_indexp, p_hat_plus, axis=0)
Pdoubt = np.insert(Pdoubt, pdoubt index, p hat plus, axis=0)
Ptest = np.insert(Ptest, ptest_index, p_hat_plus, axis=0)
if np. allclose (p hat minus, pdoubt minus):
print ("2")
else:
P = np.insert(P, pdoubt indexp, p hat minus, axis=0)
Pdoubt = np.insert(Pdoubt, pdoubt index, p hat minus, axis=0)
Ptest = np.insert(Ptest, ptest index, p hat minus, axis=0)
# cac truong hop con lai
else:
count3 += 1
Pdoubt = np.delete(Pdoubt, np.where(np.all(Pdoubt = pdoubt, axis
axis=0) # xoa pboubt khoi Pboubt
ptest index = np. where (np. all (Ptest = pdoubt, axis=1))[0]
Ptest = np.concatenate((Ptest[:ptest index[0]],
         Ptest [ptest index [0] + 1:], [Ptest [ptest index [0]]]))
\# Step V: Tra ve D va P
return D, P
# Kiem tra giai thuat voi du lieu
p1 = np. array([-130.658, -128])
p2 = np.array([-87.522, -128])
p3 = np.array([48.95, -104.547])
p4 = np. array ([97.871, -89.647])
p5 = np. array([124.452, -69.508])
```

```
p6 = np. array([143.815, -35.205])
p7 = np. array([168, 62.629])
p8 = np. array([168, 96])
p9 = np.array([127.717, 128])
p10 = np. array([82.477, 128])
p11 = np.array([-61.85, 109.243])
p12 = np.array([-102.638, 98.195])
p13 = np.array([-124.269, 81.396])
p14 = np.array([-140.644, 46.529])
p15 = np. array([-168, -67.84])
p16 = np. array([-168, -99.849])
# Liet ke danh sach cac phan tu trong P
P = np.array([p1, p2, p3, p4, p5, p6, p7, p8, p9, p10,
   p11, p12, p13, p14, p15, p16, p1])
alpha = -math.pi / 2
\# Ma tran xoay
R = np.array ([[math.cos(alpha), math.sin(alpha)],
    [-math.sin(alpha), math.cos(alpha)]])
\# Xoay mang P
po = np. dot(P, R)
# Determine min, max of p
\# cong thuc (8)
x \min = np.nanmin(po[:, 0])
x max = np.nanmax(po|:,
                         0|)
y \min = np.nanmin(po[:,
                         1)
y \max = np.nanmax(po[:,
xy_min = [x_min, y_min]
xy max = [x max, y max]
# Khoi tao X
X = np.random.uniform(low=xy min, high=xy max,
       size = (N \quad square, \quad 2)
def outside (points, a, b):
res = np. array(||)
nx = b[1] - a[1]
ny = a[0] - b[0]
d = nx * a[0] + ny * a[1]
```

```
l = nx * points[:, 0] + ny * points[:, 1]
res = np.append(res, l - d >= 0)
return res
# Delete the points outside the polygon to creat a test set
for j in range(k):
X = \text{np.delete}(X, \text{np.where}(\text{outside}(X[:], \text{po}[j], \text{po}[j+1])), 0)
X = X[0:50]
delta = 0.0
D, P = outer convex approximation(X, delta)
print ("==
                        ____tap_D=
for i in D:
print(i)
print ("=
                         ===tap_P=
for i in P:
print(i)
print ("So_dinh_P:_", P.shape [0])
\# Plotting
from scipy.spatial import ConvexHull
# Tao cac mang x, y tu tap P
x = P[:, 0]
y = P[:, 1]
# Tim bao loi cua tap diem
points = np.column stack((x, y))
hull = ConvexHull(points)
# Lay cac diem tren bao loi
convex points = points [hull.vertices]
# Them diem dau tien va diem cuoi cunq
# vao thanh da giac hoan chinh
convex points = np. vstack((convex points, convex points[0]))
\# Plotting
fig, ax = plt.subplots(figsize = (8, 8))
ax.plot(X[:, 0], X[:, 1], 'r.')
ax.plot(P[:, 0], P[:, 1], 'r.')
ax.plot(convex_points[:, 0], convex_points[:, 1],
   'k-', linewidth=2)
ax.set\_xlabel('X', fontsize=12)
ax.set_ylabel('Y', fontsize=12)
ax.set title ('Outer_Convex_Approximation', fontsize=14)
```

```
plt.grid(True)
plt.show()
  Kết quả của thuật toán trên chạy được như sau:
  (1, 0)
(0, 1)
(-1, 0)
(0, -1)
(0.7961489047057314, 0.6051007532104583)
(0.9616657625387172, 0.2742242898811617)
(0.9970047924756573, 0.07733979428839684)
(0.9997125319367726, 0.023976102447383348)
(0.9991870149267179, 0.04031512373582385)
(0.9992238689619551, 0.03939111189978383)
(0.9644107585317357, 0.2644085642112263)
(0.966079763964431, 0.2582438569616504)
(0.8253570386950088, 0.5646111570599768)
(0.8281780808160076, 0.5604650448118191)
(0.06376934956809235, 0.9979646637309673)
[0.167086730.9859422]
(-0.9549076761020365, 0.2969028967885088)
(-0.3704427977145033, 0.9288552813121382)
(-0.027620690279301655, 0.9996184759539485)
(-0.00775533544633372, 0.9999699269338628)
(-0.9248619391440728, 0.38030302854784814)
[-0.861089080.50845413]
(-0.9996753207961744, 0.025480443305911808)
(-0.9736272479423732, 0.22814465162295683)
(-0.7456221090230699, -0.6663690197900778)
(-0.9485403472713666, -0.3166562956871619)
(-0.9781544815182065, -0.2078793166379199)
```

```
(-0.9851213832260862, -0.17186000206773738)
(-0.9939783191936558, -0.10957691806651215)
(-0.9694661381128835, -0.2452252169995803)
(-0.2404163108063484, -0.9706698705009161)
(-0.41487577608285514, -0.9098780634896353)
(-0.6756181530719187, -0.7372517285430326)
(-0.1108120877182518, -0.993841376284728)
(-0.22747015261849787, -0.9737850531137338)
(0.6453245779421027, -0.7639084952426219)
(0.43292394969208786, -0.9014304486664528)
(0.19846709 - 0.98010755)
(0.86030391 - 0.50978151)
 [104.33701733 - 84.23781101]
[100.4951036113.21899328]
[92.9544770241.42817061]
[25.06239458141.74974297]
[-32.11772958151.44000695]
[-111.3467922150.82554052]
[-119.19653859137.5316551]
[-126.58633802105.99503996]
[-119.9541284645.83389818]
[-81.45280839 - 106.37608469]
[-50.01887509 - 135.18216969]
[23.65812963 - 152.39266133]
[69.44520875 - 143.12099702]
So dinh P: 13
```

Thuật toán có mã Python như trên, cần phải chuyển đổi về mã CUDA C++ để thay thế thuật toán Jarvis ở trong thư viện MMCV.

Mã CUDA C++ sẽ được thay thế vào hàm Jarvis của file cuda_iou_kernel.cuh.

```
Trước tiên ta có vài hàm dùng chung như sau:
#define MAXN CUSTOM 99999
#define MAXN 100
#define NMAX 512
\#define NMIN -999999
device const double EPS = 1E-8;
 __device__ inline int sig(double d)
 \{ \text{ return } (d > EPS) - (d < -EPS); \}
struct Point {
        double x, y;
        __device__ Point() {}
        device Point (double x, double y) : x(x), y(y) {}
//====bat dau sua code tu day====
// Ham tinh giai thua
__device__ inline double factorial(int n) {
        if (n = 0 | | n = 1) {
                return 1;
        } else {
                 return n * factorial(n - 1);
// Ham tinh luy thua
__device__ inline double power(double base, int exponent) {
        double result = 1.0;
        for (int i = 0; i < exponent; ++i) {
                 result *= base;
        return result;
// Ham tinh sin theo phuong phap Taylor
__device__ inline double sin(double x) {
        int terms = 10;
        double result = 0.0;
        for (int n = 0; n < terms; ++n) {
                 result += power(-1, n) *
                 power(x, 2 * n + 1) / factorial(2 * n + 1);
        return result;
__device__ inline double sqrt(double x) {
        if (x < 0) {
                 return -1;
```

```
}
        double guess = x / 2;
        double previous guess = 0;
        while (guess != previous guess) {
                 previous_guess = guess;
                 guess = (guess + x / guess) / 2;
        return guess;
// Ham tinh cos theo phuong phap Taylor
__device__ inline double cos(double x) {
        return \operatorname{sqrt}(1 - \sin(x) * \sin(x));
//tinh max cua hai diem
device inline double f max(double x, double y) {
        if (x > y) {
                 return x;
        else {
                 return y;
__device__ inline double fabs(double x) {
        if (x >= 0) {
                 return x;
        else {
                 return -x;
}
//copy phan tu tu mang nay sang mang khac
 _device__ inline void copy_points(
Point* src, Point* dst, int& n_src, int& n_dst) {
        // Sao chep tung phan tu cua mang
        for (int i = 0; i < n \text{ src}; i++) {
                 if (src[i].x != NMIN && src[i].y != NMIN) {
                         dst[i].x = src[i].x;
                         dst[i].y = src[i].y;
                 }
        }
```

```
//thay doi lai so phan tu cua mang in poly
        n_{dst} = n_{src};
}
__device__ inline void find_all_point(
Point *P, int n, Point p, int result[]) {
        // khoi tao mang ket qua
        for (int i = 0; i < n; i++) {
                 result[i] = NMIN;
        }
        //Khoi tao bien dem
        int count = 0;
        // Duyet qua mang P
        for (int i = 0; i < n; i++) {
                 // Neu phan tu P[i] khop voi phan tu can tim
                 if (P[i].x = p.x \&\& P[i].y = p.y) {
                          // Them chi so cua phan tu
                          // P[i] vao mang ket qua
                          result[count++] = i;
                 }
        }
}
//chen Point vao Point* theo index
__device__ inline void insert_point_to_index(
                          Point * P, int& n, int index, Point p) {
        // Kiem tra index hop le
        if (index < 0 \mid | index > n) {
                 return;
        }
        // Di chuyen cac phan tu sau vi tri
        // can chen len 1 vi tri
        for (int i = n; i > index; i--) {
                 P[i] = P[i - 1];
        }
        // Chen phan tu vao vi tri can chen
        P[index].x = p.x;
        P | index | . y = p.y;
        // Cap nhat kich thuoc cua mang
        n++;
```

```
}
//Xoa Point trong mang theo index
device__ inline void delete_point_by_index(
                                 Point * P, int& n, int index) {
        // Kiem tra index co hop le
        if (index < 0 \mid | index >= n) {
                return;
        }
        // di chuyen cac phan tu sau phan tu
        // can xoa len mot vi tri
        for (int i = index; i < n - 1; i++) {
                P[i] = P[i + 1];
        P[n - 1].x = NMIN;
        P[n - 1].y = NMIN;
        // Cap nhat kich thuoc cua mang
}
//di chuyen Point xuong cuoi mang
__device__ inline void move_point_to_end(
                                 Point * P, int n, int index) {
        // Luu tru phan tu can di chuyen
        Point temp = P[index];
        // DI chuyen cac phan tu len mot vi tri
        for (int i = index; i < n - 1; i++) {
                P[i] = P[i + 1];
        }
        // Dat cac phan tu can di chuyen vao vi tri cuoi cung
        P[n-1] = temp;
}
//kiem tra allclose cua ca hai Point
__device__ inline bool allclose(
                const Point& p1, const Point& p2,
                 double rtol = 1e-5, double atol = 1e-8) {
        // tinh do lech tuong doi cua hai phan tu x
        double rel_diff_x = fabs(p1.x - p2.x)
            / (atol + rtol * f max(fabs(p1.x), fabs(p2.x)));
        //tinh do lech tuong doi cua hai phan tu y
        double rel_diff_y = fabs(p1.y - p2.y)
```

```
/ (atol + rtol * f max(fabs(p1.y), fabs(p2.y)));
        // kiem tra xem ca hai do lech tuong doi
        // deu nho hon hoac bang 1
        return rel diff x \le 1.0 \&\& rel diff y \le 1.0;
}
//xoa mot Point trong mang khong dung index
__device__ inline void delete_point(
                Point * P, int& n, Point pdoubt) {
        // Tim chi so cua phan tu can xoa
        int index = -1;
        for (int i = 0; i < n; i++) {
                if (P[i].x = pdoubt.x \&\& P[i].y = pdoubt.y) {
                         index = i;
                         break;
                }
        }
        // Neu tim thay phan tu can xoa
        if (index != -1) {
                // di chuyen cac phan tu con lai len tren
                for (int i = index + 1; i < n; i++) {
                         P[i - 1] = P[i];
                }
                // Thay the phan tu cuoi cung nullptr
                P[n - 1].x = NMIN;
                P[n - 1].y = NMIN;
                //giam n di mot don vi
                n--;
        }
}
//tim index cua Point trong mang
__device__ inline int find_index(
                         Point * P, int n, Point pdoubt) {
        // Duyet qua tat ca cac phan tu cua P
        for (int i = 0; i < n; i++) {
                // Neu phan tu thu i khop voi pdoubt
                if (P[i].x = pdoubt.x \&\& P[i].y = pdoubt.y) {
                         // Tra ve chi so cua phan tu thu i
                         return i;
                }
        }
```

```
// Phan tu pdoubt khong ton tai
        return -1;
}
//cong hai ma tran cung chieu voi nhau
__device__ inline void add_two_matrix(
                double A[1][2], double B[1][2],
                 int m, int n, double C[1][2]) {
        for (int i = 0; i < m; i++) {
                for (int j = 0; j < n; j++) {
                        C[i][j] = 0;
                }
        for (int i = 0; i < m; i++) {
                for (int j = 0; j < n; j++) {
                        // Cong cac phan tu
                        // tuong ung cua hai ma tran
                        C[i][j] = A[i][j] + B[i][j];
                }
        }
}
//nhan ma tran hai chieu voi mot so double
__device__ inline void multiply_matrix_with_double(
                double matrix [1][2], int n, int m,
                double scalar, double result [1][2]) {
        // thuc hien lap
        for (int i = 0; i < n; i++) {
                for (int j = 0; j < m; j++) {
                         result[i][j] = matrix[i][j] * scalar;
                }
        }
}
//xoa Point trong mang
__device__ inline void deletePoint(
                Point * arr, int& n, Point p) {
        // Tim vi tri cua phan tu can xoa
        int index = 0;
        for (int i = 0; i < n; i++) {
                if (arr[i].x = p.x && arr[i].y = p.y) {
                         index = i;
                         break;
```

```
}
        }
         // Di chuyen cac phan tu sau vi tri can xoa len 1 vi tri
        for (int i = index + 1; i < n; i++) {
                 \operatorname{arr}[i-1] = \operatorname{arr}[i];
        }
        // Gan null cho phan tu can xoa
         arr[n-1].x = NMIN;
         arr[n-1].y = NMIN;
        //giam so phan tu cua mang di
}
//chuyen ma tran 2x1 ve kieu Point
device inline void convert double to point (
                          double matrix [1][2], Point& point) {
        // Gan gia tri cho diem
        point.x = matrix[0][0];
        point.y = matrix[0][1];
}
//tich vo huong cua ma tran va Point
__device__ inline double dot_product(
        \overline{\operatorname{double}} matrix [1][2], Point point) {
        // Khoi tao tich vo huong
        double dot_product = 0;
        dot product += matrix [0][0] * point.x
         +  matrix [0][1] *  point.y;
        return dot product;
}
//Lay ra phan tu lon nhat trong ma tran
__device__ inline double get_max_value(
    double mul_dp_xtranspose[1][50], int rows, int n_poly) {
        // Khoi tao gia tri max
        double \max_{\text{value}} = -DBL_{\text{MAX}};
        int max index = -1;
        // Lap qua cac phan tu cua mang
        for (int i = 0; i < rows; i++) {
                 for (int j = 0; j < n poly; j++) {
                          // So sanh gia tri hien tai
                          // voi gia tri max
                          if (mul_dp_xtranspose[i][j] > max_value)
```

```
max value = mul dp xtranspose[i][j];
                }
        }
        // Tra ve gia tri max
        return max value;
 device inline void transpose matrix (
double A[][2], int cols, int rows, double A_transpose[][50]) {
        // Duyet qua tat ca cac phan tu cua ma tran A
        for (int i = 0; i < rows; i++) {
                for (int j = 0; j < cols; j++) {
                         // Thuc hien chuyen vi ma tran
                         A transpose [j][i] = A[i][j];
                }
        }
}
// Ma tran chuyen vi cua con tro double **,
// chuyen ma tran doc thanh ma tran ngang
__device__ inline void transpose_dp(
double matrix [2][1], double transposed_matrix[1][2]) {
        // Gan gia tri cho ma tran chuyen vi
        transposed matrix [0][0] = \text{matrix}[0][0];
        transposed matrix[0][1] = matrix[1][0];
}
//chuyen Point sang double **
__device__ inline void convert_point_to_matrix(
Point* points, int n, double X[][2]) {
        for (int i = 0; i < n; i++) {
                X[i][0] = points[i].x;
                X[i][1] = points[i].y;
        }
}
// chia ma tran cho mot so
  device inline void
divide_matrix_by_double_and_return_new_matrix
(double matrix [2][1], double dp[2][1],
int rows, int cols, double d) {
```

```
for (int i = 0; i < rows; i++) {
                 for (int j = 0; j < cols; j++) {
                         dp[i][j] = matrix[i][j] / d;
        }
}
//tinh chuan Euclid
device inline double norm 2(Point p) {
        // Tinh binh phuong cua tung phan tu trong ma tran
        double x2 = p.x * p.x;
        double y2 = p.y * p.y;
        return sqrt(x2 + y2);
}
//nhan hai ma tran voi nhau
 device inline void multiply matrix (
double A[2][2], double B[2][1],
double C[2][1], int m, int n, int p) {
        //Khoi tao ma tran ket qua
        for (int i = 0; i < m; i++) {
                 for (int j = 0; j < p; j++) {
                         C[i][j] = 0;
                 }
        }
        // Nhan hai ma tran
        for (int i = 0; i < m; i++) {
                 for (int j = 0; j < p; j++) {
                         for (int k = 0; k < n; k++) {
                                 C[i][j] += A[i][k] * B[k][j];
                 }
        }
}
 _device__ inline void multiply_matrix(
\overline{\text{double A}}[1][2], double B[2][50],
 double C[1][50], int m, int n, int p) {
        //Khoi tao ma tran ket qua
        for (int i = 0; i < m; i++) {
                 for (int j = 0; j < p; j++) {
                         C[i][j] = 0;
                 }
        }
```

```
// Nhan hai ma tran
        for (int i = 0; i < m; i++) {
                for (int j = 0; j < p; j++) {
                         for (int k = 0; k < n; k++) {
                                 C[i][j] += A[i][k] * B[k][j];
                }
        }
//tru hai diem cho nhau
  _device__ inline void subtract_points(
Point p1, Point p2, Point& p3) {
        p3.x = p1.x - p2.x;
        p3.y = p1.y - p2.y;
}
 _device__ inline void convert_point_to_matrix(
Point p, double matrix [2][1]) {
        matrix[0][0] = p.x;
        matrix[1][0] = p.y;
//chuyen Point sang ma tran cot
// chi danh cho ma tran kich thuoc 1x2
__device__ inline void
convert point to row matrix
(Point p, double matrix [1][2]) {
        matrix[0][0] = p.x;
        matrix[0][1] = p.y;
//Tim chi so cua Point trong mang
 _device__ inline int
find point index
(Point* Ptest, Point pdoubt) {
        int index = -1;
        for (int i = 0; i < MAXN CUSTOM; i++) {
                if (Ptest[i].x = pdoubt.x \&\&
                 Ptest[i].y = pdoubt.y) {
                         index = i;
                         break;
        if (index = -1) {
                return -1;
        }
```

```
return index;
}
//===ket thuc them ham====
  Hàm Jarvis sẽ được thay thế thành code dưới:
__device__ inline void Jarvis (Point* in_poly, int& n_poly) {
        //global
        double delta = 0.0;
        //Khoi tao mang xoay R
        double alpha = -M_PI / 2;
        double R[2][2];
        R[0][0] = \cos(alpha);
        R[0][1] = \sin(alpha);
        R[1][0] = -\sin(alpha);
        R[1][1] = \cos(alpha);
        Point D[MAXN CUSTOM];
        for (int i = 0; i < MAXN\_CUSTOM; i++) {
                D[i].x = NMIN;
                D[i].y = NMIN;
        D[0] = Point(1.0, 0.0);
        D[1] = Point(0.0, 1.0);
        D[2] = Point(-1.0, 0.0);
        D[3] = Point(0.0, -1.0);
        int D size = 4;
        // Khoi tao cac gia tri ban dau
        double min x = DBL MAX;
        double min_y = DBL_MAX;
        double max x = -DBL MAX;
        double max y = -DBL MAX;
        for (int i = 0; i < n_{poly}; i++) {
                 // Cap nhat gia tri nho nhat
                 if (in_poly[i].x < min_x) {
                         \min x = \inf poly[i].x;
                 // Cap nhat gia tri nho nhat
                 if (in poly[i].y < min y) {
```

```
\min y = \inf poly[i].y;
        }
        // Cap nhat gia tri lon nhat
        if (in poly[i].x > max x) {
                \max x = \inf \text{poly}[i].x;
        }
        // Cap nhat gia tri lon nhat
        if (in_poly[i].y > max_y) {
                \max y = \inf poly[i].y;
        }
}
//Khoi tao P
Point P[MAXN CUSTOM];
for (int i = 0; i < MAXN CUSTOM; i++) {
        P[i].x = NMIN;
        P[i].y = NMIN;
P[0] = Point(max x, max y);
P[1] = Point(min_x, max_y);
P[2] = Point(min x, min y);
P[3] = Point(max x, min y);
int size P = 4;
//Khoi tao Pdoubt
Point Pdoubt [MAXN CUSTOM];
for (int i = 0; i < MAXN CUSTOM; i++) {
        Pdoubt[i].x = NMIN;
        Pdoubt[i].y = NMIN;
Pdoubt[0] = Point(max x, max y);
Pdoubt[1] = Point(min x, max y);
Pdoubt[2] = Point(min x, min y);
Pdoubt[3] = Point(max_x, min_y);
int size_Pdoubt = 4;
//Khoi tao Ptest
Point Ptest [MAXN CUSTOM];
for (int i = 0; i < MAXN CUSTOM; i++) {
        Ptest[i].x = NMIN;
        Ptest[i].y = NMIN;
}
```

```
Ptest[0] = Point(max_x, max_y);
Ptest[1] = Point(min x, max y);
Ptest[2] = Point(min x, min y);
Ptest[3] = Point(max x, min y);
int size Ptest = 4;
int count = 0, count 4 = 0,
count1 = 0, count2 = 0, count3 = 0;
while (size Pdoubt > 0) {
        count += 1;
        Point pdoubt = Pdoubt [0];
        int pdoubt index idx
        = find point index(Ptest, pdoubt);
        int pdoubt minus index
        = (pdoubt\_index\_idx + size\_Ptest - 1)
         % size Ptest;
        // Lay chi so cua mang lien sau
        int pdoubt_plus_index
        = (pdoubt index idx + 1) \% size Ptest;
        // Lay phan tu cua mang lien truoc
Point pdoubt_minus
         = Ptest [pdoubt minus index];
        // Lay phan tu cua mang lien sau
        Point pdoubt_plus
         = Ptest[pdoubt plus index];
        Point result sub pminus plus = \{0, 0\};
        subtract points (pdoubt minus,
        pdoubt plus, result sub pminus plus);
        // Chuyen doi P thanh ma tran cot
        double transposed matrix [2][1];
        convert point to matrix (
        result sub pminus plus, transposed matrix);
        // Thuc hien nhan ma tran chuyen vi voi R
        double result mul matrix [2][1];
        multiply matrix (
        R, transposed matrix,
        result mul matrix, 2, 2, 1);
        // Tinh chuan norm 2
        double norm sub pminus pplus
         = norm_2(result sub pminus plus);
```

```
// Tinh dp
double dp[2][1];
divide matrix by double and return new matrix (
result mul matrix, dp,
2, 1, norm sub pminus pplus);
// Chuyen X ve ma tran
double X[50][2];
convert point to matrix (in poly, n poly, X);
double X transpose [2][50];
transpose matrix (X, 2, n_poly, X_transpose);
//dp transpose 1x2
double dp transpose [1][2];
transpose dp(dp, dp_transpose);
double mul dp xtranspose [1][50];
multiply matrix (
dp transpose, X transpose,
 mul dp xtranspose, 1, 2, n poly);
//tinh Bdp
double beta dp = get max value(
mul dp xtranspose, 1, n poly);
//kiem tra ket qua cua
// tich vo huong
if (beta dp == dot product(
dp transpose, pdoubt plus)) {
count1 += 1;
Point dp transpose point = \{0,0\};
convert double to point (
dp transpose, dp transpose point);
D[D size] = dp transpose point;
D size++;
deletePoint(P, size P, pdoubt);
deletePoint(Pdoubt, size Pdoubt, pdoubt);
deletePoint(Ptest, size Ptest, pdoubt);
else if (dot product(dp transpose, pdoubt)
- beta dp > delta) {
count2++;
double lambda p = (beta dp
- dot product (dp transpose, pdoubt minus))
```

```
/ (dot product(dp transpose, pdoubt)
 - dot product (dp transpose, pdoubt minus));
double product minus convert to matrix [1][2];
convert point to row matrix (
pdoubt minus, pdoubt minus convert to matrix);
double pdoubt convert to matrix [1][2];
convert point to row matrix (
pdoubt, pdoubt convert to matrix);
double A[1][2];
multiply matrix with double (
pdoubt minus convert to matrix,
 1, 2, (1 - lambda p), A);
double B[1][2];
multiply matrix with double (
pdoubt convert to matrix,
 1, 2, lambda p, B);
double p hat minus[1][2];
add two matrix (A, B, 1, 2, p hat minus);
double pdoubt plus convert to matrix [1][2];
convert_point_to_row_matrix(
pdoubt plus, pdoubt plus convert to matrix);
double C[1][2];
multiply matrix with double (
pdoubt plus convert to matrix,
 1, 2, (1 - lambda p), C);
double p hat plus [1][2];
add two matrix (C, B, 1,
 2, p hat plus);
Point dp transpose point = \{0,0\};
convert double to point (
dp transpose, dp transpose point);
D[D size] = dp transpose point;
D size++;
int pdoubt indexp = find index(
P, size P, pdoubt);
```

```
int pdoubt index = find index (
                Pdoubt, size Pdoubt, pdoubt);
                delete point (Pdoubt,
                size Pdoubt, pdoubt);
                Point p_hat_minus_point = \{ 0,0 \};
                Point p hat plus point = \{0,0\};
                convert_double_to_point(
                p hat minus, p hat minus point);
                convert double to point (
                p hat plus, p hat plus point);
                if (allclose (pdoubt,
                 p_hat_minus_point) &&
                   allclose (pdoubt,
                   p hat plus point)) {
                         count4++;
                         int ptest index =
                          find point index (Ptest, pdoubt);
                         move point to end(Ptest,
                          size Ptest, ptest index);
                }
else {
        delete point by index(P, size P, pdoubt indexp);
        int ptest_index = find_point_index(Ptest, pdoubt);
        delete point by index(Ptest, size Ptest, ptest index);
        Point p hat plus point (0, 0);
        convert_double_to_point(p_hat_plus, p_hat_plus_point);
        if (allclose (p hat plus point, pdoubt plus)) {
                //cout << "1" << endl;
        }
else {
        Point p hat plus point = \{0,0\};
        convert double to point (
        p_hat_plus, p_hat_plus point);
        insert point to index (
        P, size P, pdoubt indexp, p hat plus point);
        insert_point_to_index(
        Pdoubt, size Pdoubt,
         pdoubt_index, p_hat_plus_point);
        insert_point_to_index(
        Ptest, size Ptest
                 ptest index, p hat plus point);
                Point p hat minus point = \{0,0\};
                convert_double_to point(
```

```
p hat minus, p hat minus point);
                 if (allclose(p_hat_minus_point, pdoubt_minus)) {
                         //cout << "2" << endl;
                 else {
        Point p hat minus point = \{0,0\};
        convert double to point(p hat minus, p hat minus point);
        insert point to index (P, size P,
         pdoubt indexp, p hat minus point);
        insert_point_to_index(Pdoubt, size_Pdoubt,
         pdoubt_index, p_hat_minus_point);
        insert_point_to_index(Ptest, size_Ptest,
         ptest index, p hat minus point);
        else {
        count3++;
        delete_point(Pdoubt, size_Pdoubt, pdoubt);
        int ptest index [MAXN CUSTOM];
        find_all_point(Ptest, size_Ptest, pdoubt, ptest_index);
        int first index = ptest index [0];
        move point to end(Ptest, size Ptest, first index);
copy points (P, in poly, size P, n poly);
  Một hàm khác cần thay thế là Jarvis and index(). Hàm này tương tự
hàm Jarvis, nhưng bảo toàn thứ tự của các điểm trong bao lồi khi chúng
còn là một tập hợp các điểm. Ta thêm vào đoạn code này phần đầu của hàm
Jarvis and index():
        //global
int n input = n poly;
Point input_poly [20];
for (int i = 0; i < n input; i++) {
        input poly[i].x = in poly[i].x;
        input poly[i].y = in poly[i].y;
}
```

Tiếp theo ta thêm đoạn code tương tự đoạn code Jarvis bên trên. Cuối cùng ta

thêm đoạn code sau đây để lấy được chỉ số của các điểm nằm trên bao lồi trong tập điểm gốc:

```
for (int i = 0; i < n_poly; i++) {
    for (int j = 0; j < n_input; j++) {
        if (point_same(in_poly[i], input_poly[j])) {
            points_to_convex_ind[i] = j;
            break;
    }
}</pre>
```

Tiếp theo ta có file code dùng để tuỳ chỉnh huấn luyện. File code này được viết bằng mã Python:

```
# from mmcv import collect_env
# print(collect_env())

from mmcv import Config
from mmrotate.datasets.builder import ROTATED_DATASETS
from mmrotate.datasets.dota import DOTADataset
```

```
class CustomDotaDataset(DOTADataset):
"""SAR ship dataset for detection.""
CLASSES = ('plane', 'baseball-diamond', 'bridge', 'ground-track-field',
'small-vehicle', 'large-vehicle',
 'ship', 'tennis-court'
'basketball-court', 'storage-tank'
  'soccer-ball-field'
'roundabout', 'harbor'
 'swimming-pool', 'helicopter')
cfg = Config. from file ('./configs/
cfa/cfa r50 fpn 40e dota oc.pv')
from mmdet.apis import set random seed
cfg.dataset type = 'CustomDotaDataset'
cfg.data root = 'data/split ss dota/'
cfg.data.test.type = 'CustomDotaDataset'
cfg.data.test.data root = 'data/split ss dota/'
cfg.data.test.ann file = 'test/annfiles/'
cfg.data.test.img_prefix = 'test/images'/'
cfg.data.train.type = 'CustomDotaDataset'
cfg.data.train.data root = 'data/split ss dota/'
```

@ROTATED DATASETS.register module()

```
cfg.data.train.ann file = 'trainval/annfiles/'
cfg.data.train.img prefix = 'trainval/images/'
cfg.data.val.type = 'CustomDotaDataset'
cfg.data.val.data_root = 'data/split_ss_dota/'
cfg.data.val.ann file = 'trainval/annfiles/'
cfg.data.val.img prefix = 'trainval/images/'
cfg.work dir = './results'
cfg.log\_config.interval = 50
cfg.evaluation.interval = 5
cfg.checkpoint config.interval = 1
# Set seed thus the results are more reproducible
cfg.seed = 0
set random seed(0, deterministic=False)
cfg.gpu ids = range(1)
cfg.device='cuda'
import os.path as osp
import os
import mmcv
from mmdet.datasets import build dataset
from mmdet.models import build detector
from mmdet.apis import train detector
import torch
torch.cuda.empty cache()
# Build dataset
datasets = [build dataset(cfg.data.train)]
# Build the detector
model = build detector(
cfg.model, train_cfg=cfg.get('train_cfg'),
test_cfg=cfg.get('test_cfg'))
# Add an attribute for visualization convenience
model.CLASSES = datasets [0].CLASSES
mmcv.mkdir or exist (osp.abspath (cfg.work dir))
train detector (model, datasets,
 cfg, distributed=False, validate=True)
```

Đây là các hàm hỗ trợ cho Inner Convex Appoximation:

```
struct Edge {
         Point first_point;
         Point second point;
```

```
__device__ inline int findMinPointIndex(
        const Point points [], int n) {
        if (n \le 0)
                return -1;
        int minIndex = 0;
        for (int i = 1; i < n; ++i) {
                if (points[i].y < points[minIndex].y) {
                         \min Index = i;
                else if (points[i].y == points[minIndex].y &&
                  points[i].x < points[minIndex].x) {
                         \min Index = i;
        }
                return minIndex;
        }
device inline void moveMinPointsToFront(
        Point points[], int n) {
        int minIndex = findMinPointIndex(points, n);
        Point points premitive | 20 |;
        for (int i = 0; i < n; i++) {
                points premitive[i] = points[i];
        }
        if (\min Index != -1) {
                Point temp[20];
                int tempIndex = 0;
                for (int i = \min Index; i < n; ++i) {
                         temp[tempIndex++] = points[i];
                for (int i = 0; i < \min Index; ++i) {
                         points[i + n - minIndex]
                        = points premitive[i];
                }
                for (int i = 0; i < tempIndex; ++i) {
                         points[i] = temp[i];
                }
        }
```

```
device inline void reversePoints (
                Point* points, int size) {
        int start = 0;
        int end = size -1;
        while (start < end) {
                Point temp = points [start];
                 points [start] = points [end];
                 points[end] = temp;
                ++start;
                --end;
        }
}
  device__ inline void copy_points(
Point * src , Point * dst , int & n_src ,
int \& n_{dst}  {
for (int i = 0; i < n_src; i++) {
        dst[i].x = src[i].x;
                dst[i].y = src[i].y;
        n dst = n src;
 device inline bool pointExists (
const Point* uniquePoints,
 int size, const Point& p) {
        for (int i = 0; i < size; ++i) {
                 if (uniquePoints[i].x = p.x &&
                 uniquePoints[i].y == p.y) {
                         return true;
        return false;
}
__device__ inline void uniquePoints(
const Edge* edges, int size,
 Point * uniquePoints, int& uniqueSize) {
        for (int i = 0; i < size; ++i) {
                         if (!pointExists(uniquePoints,
         uniqueSize, edges[i].first point)) {
                 uniquePoints [uniqueSize]
                 = edges[i].first point;
                                 ++uniqueSize;
```

```
if (!pointExists(uniquePoints,
uniqueSize, edges[i].second point)) {
         uniquePoints [uniqueSize]
         = edges[i].second point;
        ++uniqueSize;
}
        }
}
//chen 1 canh vao phan tu
  device__ inline void insert_edge(
\overline{E}\overline{d}ge*\ e\overline{d}\overline{g}es, int& n,
const Edge& edge, int index) {
         if (index = -1) {
                  index = n;
         for (int i = n - 1; i >= index; i ---) {
                  edges[i + 1] = edges[i];
         }
         edges[index] = edge;
        n++;
}
//xoa canh theo chi so
 _device__ inline void erase_edge(
Edge* edges, int& n, int index) {
         if (index < 0 \mid | index >= n) {
                  return;
         }
         for (int i = index + 1; i < n; i++) {
                  edges[i - 1] = edges[i];
         }
        n--;
}
//tim chi so cua 1 canh trong mang
 __device__ inline int find_edge_index(
Edge* edges, int n, Edge& edge) {
        int index = -1;
         for (int i = 0; i < n; i++) {
```

```
if (
        edges[i].first_point.x == edge.first_point.x &&
        edges[i].first_point.y == edge.first_point.y &&
        edges [i].second_point.x = edge.second_point.x &&
        edges[i].second point.y = edge.second point.y
                                  index = i;
                                  break;
                 return index;
        }
device inline double f max(double x, double y) {
        if (x > y) {
                 return x;
        else {
                 return y;
}
 device inline void divide colmatrix by double (
double matrix [2][1], double d) {
        for (int i = 0; i < 2; i++) {
                 for (int j = 0; j < 1; j++) {
                         matrix[i][j] = matrix[i][j] / d;
                 }
        }
}
 _device__ inline void multiply_R_matrix(
\overline{\text{double }} R[2][2], double B[2][1],
\mbox{double $C[2][1]$, int $m=2$, int $n=2$,}
 int p = 1) {
for (int i = 0; i < m; i++) {
        for (int j = 0; j < p; j++) {
                C[i][j] = 0;
        }
for (int i = 0; i < m; i++) {
        for (int j = 0; j < p; j++) {
                 for (int k = 0; k < n; k++) {
```

```
C[i][j] += R[i][k] * B[k][j];
                }
        }
                }
  device inline bool allclose (
const Point& p1, const Point& p2,
double rtol = 1e-5, double atol = 1e-8) {
        double rel diff x = fabs(p1.x - p2.x) /
        (atol + rtol * f max(fabs(p1.x), fabs(p2.x)));
        double rel_diff_y = fabs(p1.y - p2.y) /
        (atol + rtol * f max(fabs(p1.y), fabs(p2.y)));
        return rel diff x \le 1.0 \&\& rel diff y \le 1.0;
}
  _device_ _ inline double findMaxValue(
double arr[], int size) {
                if (size \ll 0)
                         return 0.0;
                double \max Val = arr[0];
                for (int i = 1; i < size; ++i) {
                        if (arr[i] > maxVal)  {
                                 \max Val = arr[i];
                         }
                }
                return maxVal;
          device inline void delete edges (
        Edge* edges, int& n, Edge edoubt) {
                int count = 0;
                for (int i = 0; i < n; i++) {
        (edges[i].first point.x = edoubt.first point.x &&
        edges[i].first_point.y == edoubt.first_point.y &&
        edges[i].second point.x = edoubt.second point.x &&
        edges[i].second_point.y == edoubt.second_point.y) ||
        (edges[i].first_point.x == edoubt.second_point.x &&
        edges[i].first point.y == edoubt.second point.y &&
        edges[i].second point.x == edoubt.first_point.x &&
```

```
edges[i].second point.y = edoubt.first point.y)
                                   count++;
                          else {
                                   edges[i - count] = edges[i];
                 n = count;
        }
 _device__ inline void convert_point_to_colmatrix(
Point p, double matrix [2][1]) {
        matrix[0][0] = p.x;
        matrix[1][0] = p.y;
}
 device inline void transpose to colmatrix (
double matrix [1][2], double transposed matrix [2][1]) {
        transposed matrix [0][0] = \text{matrix}[0][0];
        transposed_matrix[1][0] = matrix[0][1];
}
 device inline void transpose to rowmatrix (
double matrix [2][1], double transposed_matrix[1][2]) {
        transposed matrix [0][0] = \text{matrix}[0][0];
        transposed matrix [0][1] = \text{matrix}[1][0];
}
 _device__ inline double dot_product(
\overline{\text{double matrix1}}[1][2], double \operatorname{matrix2}[2][1]) {
double dot_product = 0;
dot product += matrix1[0][0] * matrix2[0][0] +
 matrix1 [0] [1] * matrix2 [1] [0];
return dot product;
}
 _device__ inline void convert_many_points_to_matrix(
Point* points, int n, double X[][2]) {
        for (int i = 0; i < n; i++) {
                 X[i][0] = points[i].x;
                 X[i][1] = points[i].y;
        }
}
__device__ inline void
```

```
divide matrix by double and return new matrix (
double matrix [2][1], double dp[2][1],
int rows, int cols, double d) {
        for (int i = 0; i < rows; i++) {
                for (int j = 0; j < cols; j++) {
                         dp[i][j] = matrix[i][j] / d;
                }
        }
}
device inline double norm 2(Point p) {
        double x2 = p.x * p.x;
        double y2 = p.y * p.y;
        return sqrt(x2 + y2);
}
__device__ inline double norm_2(Point p1, Point p2) {
        Point tmp = \{ 0, 0 \};
        tmp.x = p1.x - p2.x;
        tmp.y = p1.y - p2.y;
        double x2 = tmp.x * tmp.x;
        double y2 = tmp.y * tmp.y;
        return sqrt(x2 + y2);
}
__device__ inline void
 convert_point_to_rowmatrix(
 Point p, double matrix [1][2]) {
        matrix[0][0] = p.x;
        matrix [0][1] = p.y;
}
 _device__ inline void
 subtract_points(
 Point p1, Point p2, Point& p3) {
        p3.x = p1.x - p2.x;
        p3.y = p1.y - p2.y;
}
 _device__ inline double
find \max x(Point X[], int n) {
        double max x = X[0].x;
```

```
for (int i = 1; i < n; i++) {
                  if (X[i].x > max_x) {
                           \max x = X[i].x;
         }
         return max x;
}
 _device__ inline double
 find min x(Point X[], int n) {
         double \min_{x} = X[0].x;
         for (int i = 1; i < n; i++) {
                  if (X[i].x < min_x) {
                           \min x = \overline{X}[i].x;
                  }
         }
         return min x;
}
 _device__ inline
double find_max_y(Point X[], int n) {
         double \max_y = X[0].y;
         for (int i = 1; i < n; i++) {
                  if \quad (X[i].y > max_y) \quad \{
                           \max_{y} = X[i].y;
         }
         return max_y;
}
 _device__ inline double
 find min y(Point X[], int n) {
         double \min_{y} = X[0].y;
         for (int i = 1; i < n; i++) {
                  if (X[i].y < min_y) {
                           \min_{y} = \overline{X}[i].y;
         return min y;
}
   device inline void find points by x(
\overline{Point} * \overline{X}, int& n, double min_x,
```

```
Point points [], int& size point) {
                                         int count = 0;
                                         for (int i = 0; i < n; i++) {
                                                                                   if (X[i].x = min x) {
                                                                                                                            points [count]. x = X[i].x;
                                                                                                                            points [count]. y = X[i].y;
                                                                                                                            count++;
                                                                                   }
                                         size point = count;
}
\frac{\text{device}}{\text{Point}*} \underbrace{\text{inline void find points}}_{\text{by}} \underbrace{\text{y(}}_{\text{ouble min}} \underbrace{\text{y(}}_{\text{y}}, \underbrace{\text{woid find points}}_{\text{y}} \underbrace{\text{woid find points}
     Point points [], int& size point) {
                                         int count = 0;
                                         for (int i = 0; i < n; i++) {
                                                                                   if (X[i].y = \min_y) {
                                                                                                                            points [count]. x = X[i].x;
                                                                                                                             points [count]. y = X[i].y;
                                                                                                                            count++;
                                                                                   }
                                         size point = count;
}
Ta có hai hàm thay mới tương tự dành cho thuật toán Inner Convex
Approximation:
__device__ inline void Jarvis (Point* in_poly, int& n_poly) {
                                          //global
                                         double delta = 0.0;
                                         double alpha = PI / 2;
                                         double R[2][2];
                                        R[0][0] = \cos(alpha);
                                        R[0][1] = \sin(alpha);
                                        R[1][0] = -\sin(alpha);
                                        R[1][1] = \cos(alpha);
                                         double min x = in poly [0].x;
                                         double max x = in poly[0].x;
                                         double min y = in poly[0].y;
                                         double max y = in poly[0].y;
```

for (int i = 1; i < n poly; i++) {

if (in poly[i].x < min x) {

```
\min x = \inf poly[i].x;
                   }
                   if (in poly[i].y < min y) {
                            \min y = \inf poly[i].y;
                   if (in poly[i].x > max x) {
                            \max x = in \text{ poly } [i].x;
                   }
                   if (in poly[i].y > max y) {
                           \max y = \inf poly[i].y;
                   }
         Point min X[100];
         Point max X[100];
         Point min Y[100];
         Point max Y[100];
         \begin{array}{ll} \text{int size\_min\_X} = 0;\\ \text{int size\_max\_X} = 0;\\ \text{int size\_min\_Y} = 0;\\ \end{array}
         int size \max Y = 0;
         //tim cac diem co hoanh do nho nhat
find_points_by_x(in_poly, n_poly, min_x, min_X, size_min_X);
//tim cac diem co hoanh do lon nhat
find points by x(in poly, n poly, max x, max X, size max X);
//tim cac diem co tung do nho nhat
find points by y(in poly, n poly, min y, min Y, size min Y);
//tim cac diem co tung do lon nhat
find points by y(in poly, n poly, max y, max Y, size max Y);
double q12 = find max y(max X, size max X);
double q21 = find min x (max Y, size max Y);
double q32 = find min y (min X, size min X);
double q41 = find max x(min Y, size min Y);
Point q1 = \{ \max_x, q12 \};
Point q2 = \{ q21, max_y \};
Point q3 = \{ \min_{x, q} x, q32 \};
Point q4 = \{ q41, min y \};
Point Xcomma[100];
Xcomma[0] = q1;
Xcomma[1] = q2;
```

```
Xcomma[2] = q3;
Xcomma[3] = q4;
int size X comma = 4;
Edge edge0 = \{ q1, q2 \}
Edge edge1 = \{q2, q3\};
Edge edge2 = \{ q3, q4 \};
Edge edge3 = \{q4, q1\};
//khoi tao E test
Edge E test [100];
E \operatorname{test}[0] = \operatorname{edge0};
E \operatorname{test}[1] = \operatorname{edge1};
E \operatorname{test}[2] = \operatorname{edge2};
E \operatorname{test}[3] = \operatorname{edge3};
int size E test = 4;
//khoi tao Edoubt
Edge Edoubt [100];
for (int i = 0; i < size E test; i++) {
         Edoubt[i] = E test[i];
int size Edoubt = size E test;
while (size Edoubt > 0) {
Edge \ edoubt = Edoubt[0];
Point p = edoubt.first_point;
Point p plus = edoubt.second point;
//tinh dpp_plus theo cong thuc (44)
Point result_sub_pplus_p = \{0, 0\};
subtract points(p plus, p, result sub pplus p);
double transposed matrix [2][1];
convert point to colmatrix (result sub pplus p,
transposed matrix);
double result mul matrix [2][1];
multiply R matrix (R, transposed matrix, result mul matrix);
double norm sub pplus p = norm 2(result sub pplus p);
double dpp plus [2][1];
divide matrix by double and return new matrix (
result mul matrix, dpp plus, 2, 1, norm sub pplus p);
double X[100][2];
convert_many_points_to_matrix(in_poly, n_poly, X);
Point Xp_pplus[100];
int size Xpp plus = 0;
double dpp plus T[1][2];
```

```
transpose to rowmatrix (dpp plus, dpp plus T);
double p_T[2][1];
convert point to colmatrix(p, p T);
double dpp_plus_mul_p_T = dot_product(dpp_plus_T, p_T);
for (int i = 0; i < n poly; i++) {
double item_X_T[2][1];
item X T[0][0] = X[i][0];
item X T[1][0] = X[i][1];
double tmp = dot product(dpp plus T, item X T);
if (tmp > dpp_plus_mul_p_T) {
Xp_plus[size_Xpp_plus].x = X[i][0];
Xp_{plus}[size_Xpp_plus].y = X[i][1];
size Xpp plus++;
if (size Xpp plus != 0) {
double \ X_p_plus0 [1][2];
X_p_{plus}[0][0] = X_p_{plus}[0].x;
X p pplus 0 [0][1] = Xp pplus [0].y;
double X_p_plus0_T[2][1];
transpose to colmatrix (X p pplus0, X p pplus0 T);
double beta_p_pplus = dot_product(dpp_plus_T, X_p_pplus0_T);
for (int i = 0; i < size_Xpp_plus; i++) {
double item_X_p_pplus[1][2];
item [X_p_p] = [0] = [x_p_p] = [i] \cdot x;
item_X_p_plus[0][1] = Xp_pplus[i].y;
double item X p pplus T[2][1];
transpose_to_colmatrix(item_X_p_pplus, item_X_p_pplus_T);
double tmp = dot_product(dpp_plus_T, item_X_p_pplus_T);
if (tmp > beta_p_pplus) {
        beta p pplus = tmp;
Point Bpp_plus[100];
int size_Bpp_plus = 0;
for (int i = 0; i < size_Xpp_plus; i++) {
double item_Xpp_plus[1][2];
item_Xpp_plus[0][0] = Xp_pplus[i].x;
item Xpp plus[0][1] = Xp_pplus[i].y;
double item Xpp plus T[2][1];
transpose_to_colmatrix(item_Xpp_plus, item_Xpp_plus_T);
if (dot_product(dpp_plus_T, item_Xpp_plus_T) = beta_p_pplus)  {
Bpp plus[size Bpp plus].x = Xp pplus[i].x;
```

```
Bpp plus size Bpp plus . y = Xp pplus i . y;
size_Bpp_plus++;
if (beta p pplus - dot product(dpp plus T, p T) <= delta) {
        delete edges (Edoubt, size Edoubt, edoubt);
else {
Point p hat [100];
int size p hat = 0;
Point p hat calc[100];
int size_p_hat_calc = 0;
for (int i = 0; i < size_Bpp_plus; i++) {
        p_hat_calc[size_p_hat_calc].x = Bpp_plus[i].x;
        p hat calc[size p hat calc].y = Bpp plus[i].y;
        size p_hat_calc++;
Point X calc[100];
int size X calc = 0;
for (int i = 0; i < size_Bpp_plus; i++) {
X calc[size X calc].x = Bpp plus[i].x;
X calc[size X calc].y = Bpp plus[i].y;
size X calc++;
Point p_hat_calc_sub_p = \{ 0, 0 \};
subtract_points(p_hat_calc[0], p, p_hat_calc_sub_p);
//mang nay dung de tim max cua norm(x calc - p)
double arr norm xcalc p[100];
int size arr norm xcalc p = 0;
for (int i = 0; i < size_Bpp_plus; i++) {
Point x calc sub p = \{0, 0\};
subtract_points(X_calc[i], p, x_calc_sub_p);
double res norm = norm 2(x \text{ calc sub } p);
arr norm xcalc p[size arr norm xcalc p++] = res norm;
double max arr norm xcalc p =
findMaxValue(arr norm xcalc p, size arr norm xcalc p);
for (int i = 0; i < size Bpp plus; <math>i++) {
Point tmp = \{0, 0\};
subtract points (Bpp plus[i], p, tmp);
if (norm_2(tmp) = max_arr_norm_xcalc_p) {
        p hat [size p hat++] = Bpp plus[i];
Point p hat point = p hat [0];
```

```
if (allclose (p hat point, p)
&&!allclose(p hat point, p plus)) {
int edoubt index = find edge index (Edoubt,
size Edoubt, edoubt);
erase edge (Edoubt, size Edoubt, edoubt index);
else if (allclose(p_hat_point, p_plus)
&& !allclose(p hat point, p)) {
int edoubt index = find edge index (Edoubt,
size Edoubt, edoubt);
erase edge (Edoubt, size Edoubt, edoubt index);
else if (allclose (p hat point, p plus)
&& allclose(p_hat_point, p)) {
        //nothing to do
else {
// \tanh d[p, p^{-}]
double dpp_hat[2][1];
Point tmp = \{0, 0\};
subtract points(p hat point, p, tmp);
double tmp2[1][2];
convert point to rowmatrix(tmp, tmp2);
double tmp3[2][1];
transpose to colmatrix(tmp2, tmp3);
multiply R matrix (R, tmp3, dpp hat);
divide colmatrix by double (dpp hat,
 norm 2(p hat point, p));
// \tanh d[p^{,} p+]
double dp_hat_p_plus[2][1];
Point tmp7 = \{ 0, 0 \};
subtract_points(p_plus, p_hat_point, tmp7);
double tmp8[1][2];
convert point to rowmatrix(tmp7, tmp8);
double tmp9[2][1];
transpose to colmatrix (tmp8, tmp9);
multiply R matrix (R, tmp9, dp hat p plus);
divide colmatrix by double (dp hat p plus,
 norm 2(p plus, p hat point));
// \tanh d[p^{,} p.T]
double dp_hat_p_T[2][1];
Point tmp4 = \{ 0, 0 \};
subtract_points(p, p_hat_point, tmp4);
```

```
double tmp5[1][2];
convert point to rowmatrix(tmp4, tmp5);
double tmp6[2][1];
transpose_to_colmatrix(tmp5, tmp6);
multiply R matrix (R, tmp6, dp hat p T);
divide colmatrix by double (dp hat p T,
norm 2(p, p hat point));
// tim tap X[p, p^] va X[p^, p+].
//Tuy nhien lai thay trong code python
// khong dung
//den hai tap nay, nen khong can thuc
//thi cho mat thoi gian
//them p_hat_point vao XComma
Xcomma[size X comma++] = p hat point;
Edge A = \{ p, p_hat_point \};
Edge B = \{ p_hat_point, p_plus \};
//xoa canh cu, them 2 canh moi vao mang E test
int e_index = find_edge_index(E_test,
 size E test, edoubt);
erase edge(E test, size E test, e index);
insert_edge(E_test, size_E_test, A, e_index);
insert_edge(E_test, size_E_test, B, e_index + 1);
//xoa canh cu, them 2 canh moi vao mang E test
int edoubt index = find edge index (Edoubt,
size Edoubt, edoubt);
erase edge (Edoubt, size Edoubt, edoubt index);
insert_edge(Edoubt, size_Edoubt,
A, edoubt index);
insert edge (Edoubt, size Edoubt,
B, edoubt index + 1);
        }
else {
delete edges (Edoubt,
size Edoubt, edoubt);
```

```
int uniqueSize = 0;
Point in uniquePoints [20];
uniquePoints (E test, size E test,
 in uniquePoints, uniqueSize);
copy points (in uniquePoints,
 in poly, uniqueSize, n poly);
// convex find and get the polygon_index_box_index
   device__ inline void Jarvis_and_index(
Point* in_poly, int& n_poly,
int * points to convex ind) {
int n_{input} = n_{poly};
Point input poly [20];
for (int i = 0; i < n input; i++) {
         input poly[i].x = in poly[i].x;
         input poly[i].y = in poly[i].y;
            —hay thay the loi Jarvis vao duoi—
//global
double delta = 0.0;
double alpha = PI / 2;
double R[2][2];
R[0][0] = \cos(alpha);
R[0][1] = \sin(alpha);
R[1][0] = -\sin(alpha);
R[1][1] = \cos(alpha);
double min x = in poly [0].x;
double \max_{x} = \inf_{x} \operatorname{poly}[0].x;
double \min_y = \inf_poly[0].y;
double max y = in poly[0].y;
for (int i = 1; i < n poly; i++) {
if (in poly[i].x < min x) {
        \min x = \inf poly[i].x;
if (in poly[i].y < min y) {
         \min y = \inf poly[i].y;
if (in poly[i].x > max x) {
        \max x = \inf \text{poly}[i].x;
if (in poly[i].y > max y) {
        \max y = \inf poly[i].y;
```

```
Point min X[100];
Point max X[100];
Point min Y[100];
Point max Y[100];
int size min X = 0;
int size max X = 0;
int size_min_Y = 0;
int size \max Y = 0;
//tim cac diem co hoanh do nho nhat
find_points_by_x(in_poly, n_poly,
min_x, min_X, size_min_X);
//tim cac diem co hoanh do lon nhat
find_points_by_x(in_poly, n_poly,
\max x, \max X, size \max X);
//tim cac diem co tung do nho nhat
find_points_by_y(in_poly, n_poly,
\min\_y\,,\ \min\_Y\,,\ size\_min\_Y\,)\,;
//tim cac diem co tung do lon nhat
find points by y (in poly, n poly,
\max y, \max Y, size \max Y);
double q12 = find_max_y(max_X, size_max_X);
double q21 = find min x (max Y, size max Y);
double q32 = find min y (min X, size min X);
double q41 = find max x(min Y, size min Y);
Point q1 = \{ \max_x, q12 \};
Point q2 = \{ q21, max y \};
Point q3 = \{ \min_x, q32 \};
Point q4 = \{ q41, min y \};
Point Xcomma[100];
Xcomma[0] = q1;
Xcomma[1] = q2;
Xcomma[2] = q3;
Xcomma[3] = q4;
int size X_{\text{comma}} = 4;
Edge edge0 = \{ q1, q2 \}
Edge edge1 = \{ q2, q3 \};
Edge edge2 = \{ q3, q4 \};
Edge edge3 = \{q4, q1\};
//khoi tao E test
```

```
Edge E test [100];
E \operatorname{test}[0] = \operatorname{edge0};
E \operatorname{test}[1] = \operatorname{edge1};
E \operatorname{test}[2] = \operatorname{edge2};
E \operatorname{test}[3] = \operatorname{edge}3;
int size E_{\text{test}} = 4;
//khoi tao Edoubt
Edge Edoubt [100];
for (int i = 0; i < size E test; i++) {
         Edoubt[i] = E test[i];
int size Edoubt = size E test;
while (size Edoubt > 0) {
Edge edoubt = Edoubt[0];
Point p = edoubt.first_point;
Point p plus = edoubt.second point;
//tinh dpp plus theo cong thuc (44)
Point result sub pplus p = \{0, 0\};
subtract points(p plus, p, result sub pplus p);
double transposed matrix [2][1];
convert point to colmatrix (
result sub pplus p, transposed matrix);
double result mul matrix [2][1];
multiply R matrix (
R, transposed matrix, result mul matrix);
double norm sub pplus p =
 norm_2(result_sub_pplus_p);
double dpp plus [2][1];
divide_matrix_by_double_and_return new matrix(
result mul matrix, dpp plus, 2, 1, norm sub pplus p);
double X[100][2];
convert many points to matrix (in poly, n poly, X);
Point Xp_pplus[100];
int size Xpp plus = 0;
double \ dpp\_plus\_T [1][2];
transpose to rowmatrix (dpp plus, dpp plus T);
double p_{\overline{T}}[2][1];
convert point to colmatrix(p, p T);
double dpp_plus_mul_p_T = dot_product(dpp_plus_T, p T);
for (int i = 0; i < n poly; i++) {
double item X T[2][1];
item X T[0][0] = X[i][0];
item X T[1][0] = X[i][1];
```

```
double tmp = dot_product(dpp_plus_T, item_X_T);
if (tmp > dpp plus mul p T) {
        Xp_pplus[size_{\overline{X}pp_plus}].x = X[i][0];
        Xp_plus[size_Xpp_plus].y = X[i][1];
        size_Xpp_plus++;
if (size_Xpp_plus != 0) {
double X p pplus0[1][2];
X_p_plus0[0][0] = X_p_plus[0].x;
X_p_{plus}[0][1] = X_p_{plus}[0].y;
double X_p_plus0_T[2][1];
transpose_to_colmatrix(X_p_pplus0, X_p_pplus0_T);
double beta_p_pplus = dot_product(dpp_plus_T, X_p_pplus0_T);
for (int i = 0; i < size Xpp plus; <math>i++) {
double item_X_p_pplus[1][2];
item\_X\_p\_pplus [0][0] = Xp\_pplus [i].x;
item_X_p_plus[0][1] = Xp_pplus[i].y;
double item X p pplus T[2][1];
transpose_to_colmatrix(item_X_p_pplus, item_X_p_pplus_T);
double tmp = dot product(dpp plus T, item X p pplus T);
if (tmp > beta_p_pplus) {
        beta_p_plus = tmp;
Point Bpp plus [100];
int size_Bpp_plus = 0;
for (int i = 0; i < size Xpp plus; <math>i++) {
double item_Xpp_plus[1][2];
item Xpp plus[0][0] = Xp pplus[i].x;
item Xpp plus[0][1] = Xp pplus[i].y;
double item_Xpp_plus_T[2][1];
transpose_to_colmatrix(item_Xpp_plus, item_Xpp_plus_T);
if (dot_product(dpp_plus_T, item_Xpp_plus_T) == beta_p_pplus) {
Bpp_plus[size_Bpp_plus].x = Xp_pplus[i].x;
Bpp plus [size Bpp plus]. y = Xp pplus [i]. y;
size Bpp plus++;
  (beta_p_plus - dot_product(dpp_plus_T, p_T) \le delta) {
        delete edges (Edoubt, size Edoubt, edoubt);
}
```

```
else {
Point p hat [100];
int size_p_hat = 0;
Point p hat calc[100];
int size p hat calc = 0;
for (int i = 0; i < size Bpp plus; <math>i++) {
p hat calc[size p hat calc].x = Bpp plus[i].x;
p_hat_calc[size_p_hat_calc].y = Bpp_plus[i].y;
size_p_hat_calc++;
Point X calc[100];
int size_X_{calc} = 0;
for (int i = 0; i < size Bpp plus; <math>i++) {
         X \operatorname{calc}[\operatorname{size} X \operatorname{calc}].x = \operatorname{Bpp} \operatorname{plus}[i].x;
         X calc[size X calc].y = Bpp plus[i].y;
         size X calc++;
Point p_hat_calc_sub_p = \{ 0, 0 \};
subtract_points(p_hat_calc[0], p, p_hat_calc_sub_p);
//mang nay dung de tim max cua norm(x calc - p)
double arr norm xcalc p[100];
int size arr norm xcalc p = 0;
for (int i = 0; i < size_Bpp_plus; i++) {
Point x calc sub p = \{0, 0\};
subtract_points(X_calc[i], p, x_calc_sub_p);
double res norm = norm 2(x \text{ calc sub } p);
arr norm xcalc p[size arr norm xcalc p++] = res norm;
double max arr norm xcalc p =
 findMaxValue(arr norm xcalc p,
  size arr norm xcalc p);
for (int i = 0; i < size_Bpp_plus; i++) {
Point tmp = \{0, 0\};
subtract points (Bpp plus [i], p, tmp);
if (norm_2(tmp) = max_arr_norm_xcalc_p) {
         p hat [size p hat++] = Bpp plus[i];
Point p hat point = p hat [0];
if (allclose(p hat_point, p)
&& !allclose(p hat point, p plus)) {
int edoubt index = find edge index (
Edoubt, size Edoubt, edoubt);
erase edge (Edoubt, size Edoubt, edoubt index);
```

```
else if (allclose (p hat point, p plus)
&& !allclose(p hat_point, p)) {
int edoubt index = find edge index (
Edoubt, size Edoubt, edoubt);
erase edge (Edoubt, size Edoubt, edoubt index);
else if (allclose(p_hat_point, p_plus)
&& allclose(p_hat_point, p)) {
//nothing to do
else {
// tinh d[p, p^]
double dpp hat[2][1];
Point tmp = \{0, 0\};
subtract points (p hat point, p, tmp);
double tmp2[1][2];
convert point to rowmatrix(tmp, tmp2);
double tmp3[2][1];
transpose_to_colmatrix(tmp2, tmp3);
multiply R matrix (R, tmp3, dpp hat);
divide colmatrix by double (
dpp hat, norm 2(p hat point, p));
// \tanh d[p^{,} p+]
double dp hat p plus [2][1];
Point tmp7 = \{ 0, 0 \};
subtract points(p plus, p hat point, tmp7);
double tmp8[1][2];
convert point to rowmatrix(tmp7, tmp8);
double tmp9[2][1];
transpose to colmatrix(tmp8, tmp9);
multiply_R_matrix(R, tmp9, dp_hat_p_plus);
divide colmatrix by double (
dp hat p plus, norm 2(p plus, p hat point));
// \tanh d[p^{,} p.T]
double dp hat p T[2][1];
Point tmp4 = \{ 0, 0 \};
subtract_points(p, p_hat_point, tmp4);
double tmp5[1][2];
convert point to rowmatrix(tmp4, tmp5);
double tmp6[2][1];
transpose to colmatrix (tmp5, tmp6);
multiply R matrix (R, tmp6, dp hat p T);
divide_colmatrix_by_double(dp_hat_p_T,
```

```
norm 2(p, p hat point));
// tim tap X[p, p^] va X[p^, p+].
// Tuy nhien lai thay trong code python
// khong dung
//den hai tap nay, nen khong can
//thuc thi cho mat thoi gian
//them p hat point vao XComma
X_{comma}[size \ X \ comma++] = p \ hat \ point;
Edge A = \{ p, p \text{ hat point } \};
Edge B = \{ p_{hat}_{point}, p_{plus} \};
//xoa canh cu, them 2 canh moi vao mang E test
int e_index = find_edge_index(E_test, size_E_test, edoubt);
erase_edge(E_test, size_E_test, e_index);
insert edge (E test, size E test, A, e index);
insert\_edge(E\_test, size\_E\_test, B, e\_index + 1);
//xoa canh cu, them 2 canh moi vao mang E test
int edoubt index = find edge index (
Edoubt, size Edoubt, edoubt);
erase edge (Edoubt, size Edoubt, edoubt index);
insert_edge(Edoubt, size_Edoubt, A, edoubt_index);
insert edge (Edoubt, size Edoubt, B, edoubt index + 1);
        }
}
else {
        delete edges (Edoubt, size Edoubt, edoubt);
int uniqueSize = 0;
Point in uniquePoints [20];
uniquePoints(E_test, size_E_test, in_uniquePoints, uniqueSize);
copy_points(in_uniquePoints, in_poly, uniqueSize, n_poly);
for (int i = 0; i < n poly; i++) {
for (int j = 0; j < n input; j++) {
if (point same(in poly[i], input poly[j])) {
```

```
points_to_convex_ind[i] = j;
break;
}
}
}
```

Chương 4

Một số kết quả tính toán

Ở đây cần quan tâm đến các yếu tố sau:

Về vị trí cần thay hàm: Có hai hàm cần thay là Jarvis() và Jarvis_and_index(). Về bộ dataset sử dụng: Có hai bộ đó là bộ hoàn chỉnh và bộ có 1000 ảnh trainval, 500 ảnh test.

Với mỗi yếu tố trên em sẽ thử với nhiều lần, trong đó có các lần thử tiêu biểu như sau:

4.1 Thay thuật toán vào cả 2 hàm Jarvis và Jarvis_and_index với bộ dữ liệu đầy đủ

Sử dụng thuật toán Outer Convex Approximation để thay thế vào hai hàm trên, sau đó cho thuật toán huấn luyện với bộ dữ liệu DOTA đã được chia cắt tỷ lệ ảnh

quên mất bộ dữ liệu này từng ở đâu, phải cho chạy lại trên máy cây

Kết quả huấn luyện: Bị lỗi illegal memory. Dự đoán nguyên nhân do tính toán bị sai hoặc máy hết dung lượng. Thực hiện restart máy và cho chạy lại từ file checkpoint mới nhất, tuy nhiên kết quả vẫn tương tự và không chạy thêm được epoch nào.

4.2 Thay thế thuật toán vào cả hai hàm nhưng sử dụng dataset nhỏ hơn

Do cần có kết quả sớm để xem thuật toán có thực hiện được hay không, em sẽ sử dụng với bộ dataset nhỏ hơn. Bộ dataset này được lấy từ bộ dataset đầy đủ với 1000 ảnh và nhãn dành cho tập trainval, 500 ảnh dành cho tập test. Kết quả là thuật toán chạy được đến epoch số 20 là bị sập, báo lỗi illigal memory (Hình 4.1). Ngoài ra quá trình huấn luyện thu được file checkpoint tại epoch số 20 (Hình 4.2) và file log (Hình 4.3).

```
4:24:03, time: 0.961, data_time: 0.044, memory: 1904, loss_cls: 0.6836, loss_pts_init:
 0.6811, loss_pts_refine: 1.0000, loss: 2.3647, grad_norm: 13.4189
 2023-12-03 15:05:48,082 - mmdet - INFO - Epoch [20][100/878]
                                                                 lr: 1.000e-03, eta:
 4:23:23, time: 0.908, data_time: 0.003, memory: 1904, loss_cls: 0.7780, loss_pts_init:
 0.6967, loss_pts_refine: 1.0000, loss: 2.4746, grad_norm: 14.6331
 2023-12-03 15:06:33,002 - mmdet - INFO - Epoch [20][150/878]
                                                                 lr: 1.000e-03, eta:
 4:22:41, time: 0.898, data_time: 0.003, memory: 1904, loss_cls: 0.7606, loss_pts_init:
 0.6726, loss_pts_refine: 1.0000, loss: 2.4332, grad_norm: 14.9846
 2023-12-03 15:07:14,181 - mmdet - INFO - Epoch [20][200/878]
                                                                 lr: 1.000e-03, eta:
 4:21:56, time: 0.824, data_time: 0.003, memory: 1904, loss_cls: 0.7875, loss_pts_init:
 0.7322, loss_pts_refine: 1.0000, loss: 2.5197, grad_norm: 17.5209
 2023-12-03 15:08:01,415 - mmdet - INFO - Epoch [20][250/878]
                                                                 lr: 1.000e-03, eta:
 4:21:18, time: 0.945, data_time: 0.003, memory: 1904, loss_cls: 0.7396, loss_pts_init:
 0.8009, loss_pts_refine: 1.0000, loss: 2.5404, grad_norm: 17.0405
Traceback...
 RuntimeError: CUDA error: an illegal memory access was encountered
 CUDA kernel errors might be asynchronously reported at some other API call, so the
 stacktrace below might be incorrect.
 For debugging consider passing CUDA_LAUNCH_BLOCKING=1.
```

Hình 4.1: Kết quả huấn luyện khi thay thuật toán vào cả 2 hàm và chạy với dataset nhỏ.

4.3 Thay thế mỗi thuật toán Jarvis và sử dụng bộ dataset nhỏ

Do nghi ngờ kết quả lỗi xuất hiện ở hàm Jarvis_and_index(), em chỉ thay thuật toán vào hàm Jarvis, tức là trong quá trình huấn luyện sẽ có sử dụng cả

Name
tf_logs
epoch_1.pth
epoch_2.pth
epoch_3.pth
epoch_4.pth
epoch_5.pth
<pre>epoch_6.pth</pre>
epoch_7.pth
epoch_8.pth
epoch_9.pth
epoch_10.pth
epoch_11.pth
epoch_12.pth
epoch_13.pth
epoch_14.pth
epoch_15.pth
epoch_16.pth
epoch_17.pth
epoch_18.pth
epoch_19.pth latest.pth
None.log.json
₩ None.tog.json

Hình 4.2: Cấu trúc thư muc results lưu trữ file checkpoint và file log quá trình huấn luyện.

thuật toán Jarvis March và thuật toán Outer Convex Approximation. Kết quả quá trình huấn luyện diễn ra được thuận lợi, thuật toán chạy hết được 40 epochs

```
{"mode": "val", "epoch": 19, "iter": 880, "lr": 0.001, "mAP": 0.0}
{"mode": "train", "epoch": 20, "iter": 50, "lr": 0.001, "memory": 1904, "data_time": 0.04438, "loss_cls": 0.68364, "loss_pts_init": 0.6811, "loss_pts_refine": 1.0, "loss": 2.36474, "grad_norm": 13.41888, "time": 0.96126}
{"mode": "train", "epoch": 20, "iter": 100, "lr": 0.001, "memory": 1904, "data_time": 0.00296, "loss_cls": 0.77797, "loss_pts_init": 0.69665, "loss_pts_refine": 1.0, "loss": 2.47462, "grad_norm": 14.63312, "time": 0.90799}
{"mode": "train", "epoch": 20, "iter": 150, "lr": 0.001, "memory": 1904, "data_time": 0.00299, "loss_cls": 0.76063, "loss_pts_init": 0.6726, "loss_pts_refine": 1.0, "loss": 2.43324, "grad_norm": 14.9846, "time": 0.8984}
{"mode": "train", "epoch": 20, "iter": 200, "lr": 0.001, "memory": 1904, "data_time": 0.00297, "loss_cls": 0.78748, "loss_pts_init": 0.73223, "loss_pts_refine": 1.0, "loss": 2.5197, "grad_norm": 17.52086, "time": 0.82358}
{"mode": "train", "epoch": 20, "iter": 250, "lr": 0.001, "memory": 1904, "data_time": 0.00294, "loss_cls": 0.73958, "loss_pts_init": 0.80086, "loss_pts_refine": 1.0, "loss": 2.54044, "grad_norm": 17.04048, "time": 0.94466}
```

Hình 4.3: Một đoạn nội dung trong file None.log.json.

mà không gặp lỗi gì. Tuy nhiên do bộ dataset quá nhỏ, cùng với giới hạn các class trong dataset bị mất cân bằng nên không sử dụng được kết quả này, chỉ có thể chứng minh được là thuật toán đã hoạt động được và cho kết quả chạy chính xác. Tuy nhiên kết luận này vẫn cần phải kiểm tra và xác minh lại tính chính xác khách quan hơn.

Kết luận

Trong quá trình làm đồ án tốt nghiệp, em đã có cơ hội được trải nghiệm chuyên ngành AI cũng như được thử sức qua các công nghệ nhận diện ảnh mới nhất. Em đã tích luỹ được những kinh nghiệm về kiến thức trong công việc cũng như các kỹ năng mềm trong xử lý các công việc liên quan đến hệ điều hành linux, cách triển khai một dự án trí tuệ nhân tạo, cách tìm hiểu thông tin từ các tài liệu chính thống.

Em được rèn luyện kỹ năng giải quyết các công việc con, cách tương tác với người khác để trao đổi kiến thức, từ đó rút ngắn công sức và thời gian. Đồng thời em cũng được áp dụng lại các kiến thức đã được học từ các môn trên trường vào đồ án thực tế này.

Tài liệu tham khảo

Tiếng Việt

- [1] Trần Văn Huy (2021), Feature Pyramid Network (FPN) Understanding, https://huytranvan2010.github.io/Feature-Pyramid-Network/
- [2] Nguyễn Tiến Đạt (2022) ,*tìm hiểu về Deformable Convolution Networks*, https://viblo.asia/p/tim-hieu-ve-deformable-convolution-networks-Ljy5VROb5ra

Tiếng Anh

- [3] Zonghao Guo, Chang Liu, Xiaosong Zhang, Jianbin Jiao, Xiangyang Ji and Qixiang Ye (2021), Beyond Bounding-Box: Convex-hull Feature Adaptation for Oriented and Densely Packed Object Detection, IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition (CVPR).
- [4] MMCV Contributors (2018), OpenMMLab Computer Vision Foundation, https://github.com/open-mmlab/mmcv
- [5] MMRotate Contributors (2022), OpenMMLab rotated object detection toolbox and benchmark, https://github.com/open-mmlab/mmrotate
- [6] MMDetection Contributors (2018), OpenMMLab Detection Toolbox and Benchmark, https://github.com/open-mmlab/mmdetection